

מועצה מקומית אלפי מנשה

פרוטוקול ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 14

מיום א', ט"ו באלול ב' תשע"ט, 15.9.2019

<u>משתתפים:</u> שי רוזנצוויג		ראש המועצה
שירי זיידמן		סגן ומ"מ ראש
המועצה		
רחל שטיינר	חברת מועצה	
אורית שגיא	חברת מועצה	
אלי כהן	חבר מועצה	
שלומית ארצי	חברת מועצה	
משה אופיר	חבר מועצה	
דליה נחום-לוי	חברת מועצה	
<u>נוכחים:</u>		
אילן דולב	גזבר המועצה	
עו"ד ברוך חייקין	יועץ משפטי	
אודליה גוטל	מנכ"לית המועצה	
<u>חסרים:</u>		
אייל רוזנפלד	חבר מועצה	

ישיבת מועצה מן המניין מס' 14 – 15.9.2019

על סדר היום:

1. עדכוני ראש המועצה בנושא חיובי המים, סטאטוס תוכנית הבראה
2. שאילתה של מר' משה אופיר: מתי יועבר דו"ח רבעון 3/2018

מתוקן?

הצעות לסדר:

אורית מלכה שגיא:

1-חיובי מים

משה אופיר:

- 1- תכנית ההבראה ליישוב + חשב מלווה
- 2- זכות חברי המועצה/ועדת הבניה לקבל מידע ממחלקת הנדסה.
3. עדכון מסגרות אשראי זמן קצר (חח"ד) - בנק לאומי יישאר ללא שינוי ויעמוד 1.3 מיליון ₪, בנק אוצר החייל - מתבטל, על פי אישור הממונה האשראי בבנק מזרחי גדל ב - 299 אלף ₪ ויעמוד על 2.274 מיליון
4. תב"רים
5. פתיחת חשבון בנק מוניציפאל בבנק דקסיה
6. אישור מורשת חתימה בנופי החורש של הגב' דבורה ענבי

שי רוזנצוויג: ערב טוב, ישיבת מועצה מן המניין מספר 14, נמצאים איתנו משה אופיר, רחל שטיינר, אילן דולב, ברוך חייקין, שי, אודליה גוטל, עו"ד שירי זיידמן, דליה נחום לוי, שלומית ארצי, אורית שגיא ואלי כהן. חסר – אייל רוזנפלד.

1. עדכוני ראש המועצה בנושא חיובי המים, סטאטוס תוכנית הבראה.

שי רוזנצוויג: אני רוצה, לפני סדר היום, להתחיל בשני עדכונים קצרים, ומשם לסדר היום. בעיקר לעדכן את מי שלא היה בישיבת ההנהלה האחרונה, וגם את הקהל. אז בנושא הראשון, תוכנית הבראה – אנחנו בחודש השלישי לתוכנית, אנחנו עדיין ממתינים לחשב המלווה שאמור להגיע. אנחנו בינתיים מממשים אבני דרך רק בהלוואות, המענקים יגיעו בהמשך, מענקי משרד הפנים. ואנחנו אמורים לסיים את השנה, אני מזכיר לכולם, בגירעון של 4.4 מיליון ₪, כך אני צופה שיקרה.

העדכון השני זה לגבי משבר המים, כל מי שראה בסוף השבוע את הווטרגייט שלנו, עם כל ה...

שלומית ארצי: אצלי, אגב, זה אמיתי, זה כבר שנה.

שי רוזנצוויג: של מה? של נזילה?

שלומית ארצי: של נזילה שלא מזהים אותה משום מקום.

שי רוזנצוויג: שלא מזהים, נזילה סמויה את אומרת.

שלומית ארצי: כן, אמיתי.

שי רוזנצוויג: מכיר, היה לי דבר כזה, וגם לקח זמן למצוא, ומצאו.

אז אם אתם זוכרים, בסוף השבוע עלו כמה פוסטים מטרידים, שהכותרת שלהם הייתה – נזילה, שימו לב

על חיובי נזילה, השורש נ.ז.ל היה באמת די פופולארי
ובצדק, אנשים די נלחצו. חשבו שלקחו להם כסף על
נזילה.

אני רק רוצה לעדכן את סדר הפעולות והדברים
שעשינו, ואיפה זה עומד כרגע, בהמשך, אם תרצו
לדבר על זה בנושא לסדר היום, אז גם אפשר. אז מה
שעשינו, זה קודם כל, ברגע שאנחנו מדברים על
חמישי בערב, העניין הזה התחיל, עלינו מול כל...
קראנו לתושבים, כל מי שמכיר בעיה כזאת של
נזילה, לגשת אלינו, לפנות אלינו. אני לא הכרתי
תופעה כזאת, זה לא משהו שאני הכרתי אותו לפני
כאן, זה משהו שהיה מאוד חדש לי. אז עלינו, גם בדף
הפייסבוק של המועצה, וגם בקהילות, קראנו לכל
התושבים, פשוט למי שיש בעיה כזאת, להעלות, כי
אנחנו לא מכירים.

המון המון תושבים פנו, וכולם באותה, יש לי נזילה,
גם אותנו חייבו, ביקשתי לשלוח בפרטי, כי זה מה
שיכולתי לעשות באותה נקודת זמן, או אפילו
בשרשור עצמו, את התמונה של התלוש, ולאט לאט
התחלתי להסביר לאנשים, שאם אתם לא רואים ערך
ליד המילה נזילה, אז לא גבו לכם על נזילה, וככה
צצו גם כל מיני שאלות של כל מיני תושבים, בכל
מיני נושאים.

בכל מקרה, אני כבר באותו רגע הבנתי שהמילה
נזילה זה דבר מבלבל. אם אין נזילה, צריך לרשום
נזילה, וצריך,

לא, אם יש נזילה, שולחים מכתב שיש נזילה. **שלומית ארצי:**

אני אגע בזה, אני אגע. זה פשוט רשום 'נזילה', **שי רוזנצוויג:**
והערך של זה, זה אפס. זה כמו שיש תעריף 1, תעריף

2 ויש תעריף נזילה. את יכולה להשתמש בתעריף אחד ובתעריף 2, שיהיה רשום את הספרה 2, הוא יהיה ריק. אז אותו הדבר. פשוט המילה הזאת, אני חושב, די בצדק, בלבלה את האנשים ואני כבר ביקשתי בתלושים הבאים, לראות איך לרשום נזילה, רק כשיש באמת נזילה, או לרשום שם אפס, כדי שזה יהיה ברור.

אני, באופן אישי, השתדלתי לעלות אחד אחד ולבדוק את זה, כי באמת רציתי לוודא שאין פה איזה משהו, שעשינו פה איזה משהו שלא מתקבל, זה סיבוב על התושבים, או בגלל תקלה, או משהו לא דווקא בקטע רע, אפילו שאין איזו טעות גלובאלית שפגעה באנשים, ועליתי אחד – אחד מולם.

במקביל, ביקשתי להריץ שאילתות שקיבלנו רק עכשיו, בתחילת השבוע, כי זה נכנס לסוף שבוע, שאילתות. כמה אנשים קיבלו מכתבים על חריגה, על שימוש חורג? קיבלתי תשובה שכמה עשרות, משהו כמו 30-35 אנשים,

תעריף 2?

משה אופיר:

לא, שמזהים ביחס, שהמערכת מזהה ביחס לשימושים הקודמים שלך קפיצה גדולה, אתה לא סתם מחויב, אתה גם מקבל ממש מכתב – שלום אדוני, זיהינו בקריאה האחרונה שלך חריגה שהיא לא מייצגת את הממוצע, או משהו כזה, כמה עשרות, כ-30.

שי רוזנצוויג:

אני ביניהם, אני קיבלתי מכתב.

שלומית ארצי:

שקיבלת מכתב, על מנת שילכו, וייגשו ויראו שאין בהם, להיפך, להתריע לאנשים – תראו למה זה קפץ כל כך גבוה.

שי רוזנצוויג:

- משה אופיר:** מישהי כתבה שהיא פנתה למועצה, ואמרו לה שהייתה טעות.
- שי רוזנצוויג:** אני לא מכיר דבר כזה, לא מכיר. אבל אני מניח, **אודליה גוטל:** יכול להיות שהוא מדבר על יפעת עמרמי, וזאת לא הייתה טעות, מה שהיה, **משה אופיר:** כן, יפעת עמרמי. **אודליה גוטל:** מה שהיה אצל יפעת עמרמי, זה היה הערכה. **משה אופיר:** הערכה. **אודליה גוטל:** יש שני סוגים של קריאה, יש קריאה שבעצם מישהו ניגש לשעון המים, **שי רוזנצוויג:** קריאת מים. **אודליה גוטל:** קורא את השעון ובעצם, מתבסס על מספר מדויק, ויש הערכה, בסדר? במקומות שאי אפשר לגשת ולראות את השעון, **משה אופיר:** הערכה יכולה להיות חריגה בכמות שהיא אמרה? **אודליה גוטל:** הערכה יכולה להיות חריגה. גם הערכה מתבצעת על בסיס ממוצעים של חודשים קודמים. **משה אופיר:** נכון. **אודליה גוטל:** אוקיי, אז הייתה פה איזושהי חריגה, זה קורה. במקרה כזה, המועצה מבקשת מאותו בעל שעון, שאין לנו כמועצה גישה, למודדים, אין גישה לשעון שלו, לצלם את השעון ולהגיע לגזברות עם השעון המצולם. ובעצם, באותו רגע עושים את החשבון ומזכים לכאן או לכאן. **משה אופיר:** כל כמה זמן אנחנו קוראים את השעון, לתושבים. **אודליה גוטל:** פעם בחודשיים. **משה אופיר:** פעם בחודשיים? **אודליה גוטל:** אכן. **משה אופיר:** אז למה צריכים לעשות הערכה?

- אודליה גוטל:** כי יש שעונים שאין להם גישה.
- משה אופיר:** רק מי שאין גישה עושים לו הערכה?
- אודליה גוטל:** אכן. יש 138 שעונים ביישוב, שהם לא נגישים לקורא, למודד ולכן עושים הערכה, ובעצם כל פעם התהליך הזה מתקיים מחדש. זה לא משהו חדש, משהו שקורה פה כבר שנים.
- משה אופיר:** העניין הוא שאני רוצה להבין, כי אנשים התלוננו על זה.
- אודליה גוטל:** כן?
- משה אופיר:** נגיד בחודשיים מסוימים, הצריכה הייתה 50, חודשיים לפני זה הצריכה הייתה 50, יכול להיות שבהערכה, יצא שהצריכה היא יותר מהמוצע של 50 ו-50?
- שי רוזנצוויג:** תראה, נשמע,
- משה אופיר:** היא התלוננה שיש לה צריכה... הערכה היא הממוצע.
- שלומית ארצי:** אנחנו התחלנו בדיון? או שאנחנו עוד בעדכונים?
- אילן דולב:** בודקים ביחס, שנייה רגע, בודקים ביחס לשנה שעברה, ביחס לתקופה המקבילה בשנה שעברה. כי אפריל, מרץ – אפריל זה חורף.
- משה אופיר:** אז אתה אומר שלפני שנה, למשל, לדוגמא, הצריכה הייתה שמונים, ועכשיו נתנו לה שמונים, ואתם מצאתם שלמעשה, הצריכה הייתה עשרים. לפני שנה צרכה שמונים, ואתם הוצאתם לה הערכה על פי 80, אבל בפועל היא משום מה, צרכה רק 20.
- אילן דולב:** אחרי שהיא שולחת, אנחנו מתקנים.
- שי רוזנצוויג:** הדבר הבא שעשינו, אחת השאלות הייתה, באמת לראות כמה אנשים באלפי מנשה קיבלו מכתב הערכת מד, וזה 138 משפחות.
- אני ביקשתי, כל זה, זה דברים שעשינו מאז יום

חמישי. ביקשתי לבדוק כל מיני משפחות שטענו לקפיצות חריגות, ואת המונה שלהן, פשוט לשלוח אותן לבדיקה. פשוט לפרק ולשלוח לבדיקה, לראות שהקריאה במונה היא נכונה.

אני יכול להגיד, במאמר מוסגר, מהשיח שלי עם התושבים, הרבה תושבים שבאו בהתחלה ואמרו, יש לנו חריגה גדולה, ואתה באמת רואה קפיצה בשימוש במים, שאתה לא מבין. רק כשאתה מדבר, ואז לאט לאט אתה מבין ושואל, עם הזמן כבר למדתי לשאול את השאלות. מילאנו בריכה לילדה, או השקינו את הזה, היה משהו מיוחד, בסוף בסוף בסוף, אתה רואה שרובם, הייתה איזושהי סיבה, נגיד, למה יש קפיצה של עשרה או 15 או 20 קוב. תמיד מצאנו סיבה. עם זאת, אני מניח שתמיד יש גם כאלה שאתה לא יודע להסביר, וצריך לחקור את זה. האם יש פה איזושהי תופעה גלובאלית של מאות? התשובה היא לא.

אני יכול להגיד לכם שהצריכה היישובית בחודשים יולי – אוגוסט בשנה הזאת, רציתי להשוות אותה לצריכה היישובית ביולי – אוגוסט 2018, פחות או יותר א ותו הדבר, בסדר? מי שרוצה מוזמן להגיע לגזברות, שיעשו לו שם את השאילתא, יש לו שם מערכת, פחות או יותר אותו הדבר. אתה לא רואה איזה ספייק, אתה לא רואה איזה משהו מיוחד, כי רציתי לחפש, לראות אם יש משהו, איזה טריגר, איזה משהו מיוחד, אם באמת התושבים חויבו יותר. יש כאלה שצרכו, הקיץ הזה, היולי – אוגוסט החם הזה, צרכו יותר.

יותר מאשר לפני שנה.

משה אופיר:

כן. יש כאלה גם שצרכו פחות, יש כאלה שצרכו

שי רוזנצוויג:

פחות, הוא פתאום הלך לחודשיים ל... יש הכול מהכול. ויש כאלה שאתה אומר, וואלה, צרך 60, פתאום יש לו, נגיד 120. אומר מה? זה כפול 2, צריך לחשוב מה קורה פה. האם זה רוב האנשים? התשובה היא לא. יש פה כמה בודדים כאלה, ואני קורא לכם, התושבים, מי שיש לו בעיה כזאת, והוא עדיין לא שמע אותי אומר את זה, גשו לברר את זה. אנחנו עושים בירור אחד אחד.

הלאה, עוד שני דברים,

העניין של המונים רציתי לשאול.

משה אופיר:

אז עוד, אני אסיים את זה ואז דיון, אם כבר התחלנו אותו. עליתי אתמול, עשיתי הסבר בלייב, גם לתושבים שפספסו אותי באחד ואחד, שמנו את התלוש במסך מאחוריי, ניסיתי להסביר על מה כדאי לשים לב, מספר הנפשות בבית, זה משפיע על הקצאה של הקובים.

שי רוזנצוויג:

לראות באמת, איפה כן מחייבים נזילה, איפה לא. לימדתי את האנשים, הסברתי להם, כי לא כולם תמיד יודעים את זה, איך להשתמש בגרף השימוש, בין השנים. זה עשה להרבה אנשים שכל והיינו צריכים לעשות את זה לפני. לא כולם יודעים לקרוא את התלוש המסובך הזה, ובמקביל ביקשתי להעלות הסבר מפורט לתלוש הארנונה לאתר, שידעו, כולל כל הדברים החריגים שאנשים יהיו זה.

דיברתי גם על ההעלאה בארנונה, איך זה בא לידי ביטוי, הפעימה הזאת, הפעימה הבאה. זה דווקא משהו שלא עלה בסוף השבוע הזה, אבל חשתי צורך כן לדבר על זה, כי זה קרה, אי אפשר להגיד שזה לא קרה, אז פשוט לדבר על זה.

זהו, אמרתי שביקשתי לשים את המילה נזילה, וכמובן ביקשתי לבחון את מצב המונים, כמה החליפו עד כה, בחמש השנים האחרונות, כמה צריך עוד להחליף, אם יש איזה 30 אחוז מהמונים ביישוב, שהוחלפו בחמש שנים האחרונות.

זה אומר, שרוב המונים, צריך להיכנס לתהליך...

תוך כמה זמן צריך להחליף?

משה אופיר:

החוק מדבר על כל חמש שנים. אובייסלי, פה כל שנה החליפו כמות אחרת, אני בהחלט רוצה,

שי רוזנצוויג:

70% מהמונים, הם מעבר לחמש שנים, אתה אומר.

משה אופיר:

הם מעבר לשנים, חלק מהם לקחו אותם לשיפוץ. אתה יכול הרבה דברים כדי לעמוד בתקן, עם בדיקה, לשיפוץ, אם בודקים שהוא תקין זה מקנה לך עוד קצת זמן. בשורה התחתונה,

שי רוזנצוויג:

איזה אחוז מהמונים, לא עומדים בתקן של פעם בחמש שנים,

משה אופיר:

אין לנו,

שי רוזנצוויג:

של שיפוץ, או החלפה, לא יודע מה.

משה אופיר:

אין לנו. אנחנו יודעים להגיד שרק 30% מן המונים, אני כרגע, בנקודת מצב זו, אני יודע להגיד ש-30% מהמונים של כל 2500 וזה מונים, הוחלפו. בחמש השנים האחרונות, זה בסדר. יש לך עוד 70%, שעכשיו, מחר, עוד חצי שנה, עוד שנה, אנחנו צריכים להיכנס לתוכנית ולהחליף אותם.

שי רוזנצוויג:

כמה עולה להחליף מונה?

משה אופיר:

יש פה, לא נכנס לתוכנית העסקית, אבל כדי להחליף אותם, אם נעשה את זה כחלק מהתוכנית שלי לטיפול בפחת המים, אז אתה תצטרך לקחת פה איזה סדר גודל של 2 מיליון ₪.

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:	2 מיליון ₪, להחליף 70% מהמונים.
אודליה גוטל:	לא, את כל המונים.
שי רוזנצוויג:	את כל המונים.
אודליה גוטל:	זהו, בדיוק. זה תלוי לאיזה סוג מונה אתה...
שי רוזנצוויג:	אם אני מחליף, אני מחליף כבר את כולם, בוא.
משה אופיר:	המונים הביתיים, אתה מדבר.
אודליה גוטל:	לא,
שי רוזנצוויג:	אם אני מחליף, אני מחליף את כולם.
אודליה גוטל:	יש לך ביתיים, שהם כמו מה שיש לנו היום, שהם, מה שנקרא, מונים טיפשים. ויש לך את המונים החדשים, שזה קריאה מרחוק, ואז אתה גם לא צריך, לא יהיו יותר הערכות, כי אתה יכול לקרוא את כל המונים מרחוק, וכן הלאה.
משה אופיר:	שני מיליון, זה לקריאה מרחוק?
אודליה גוטל:	אכן.
משה אופיר:	יש לנו, בכלל, ביישוב, קריאה מרחוק?
אודליה גוטל:	לא היום.
משה אופיר:	אין לנו.
אודליה גוטל:	לא, זה,
משה אופיר:	זאת אומרת, בשביל קריאה מרחוק, צריך להחליף 100% מהמונים.
שי רוזנצוויג:	אני אומר, בכל מקרה אני ארצה להחליף 100% מהמונים.
אודליה גוטל:	בכל מקרה אנחנו רוצים להחליף 100% מהמונים.
שי רוזנצוויג:	כן.
משה אופיר:	החלפת 100% מהמונים לקריאה מרחוק, זה 2 מיליון?
אודליה גוטל:	כן.
שי רוזנצוויג:	עכשיו, יש כל מיני חברות, ויש כל מיני מודלים, זה

משהו שצריך להתעסק בו. אני נתתי עדיפות להתעסק בדבר הזה, ואנחנו נצטרך להיכנס אליו.

אפשר ללכת, לעשות את זה לתושבים, להתחיל את המונים הישנים ביותר, ולאט לאט,

נכון, יש כל מיני...

יש ישנים, שהם כל הזמן נוזלים.

שלומית, מונים שנוזלים ויש להם בעיה, מוחלפים על בסיס...

לא יודעת אם זה המונה, אבל אני יודעת שאני מקבלת מכתבים על בסיס קבוע.

אני יכולה להגיד לך שהיום, אני אתן לך דוגמא לתושב היום, שגם כן פנה כחלק מהתושבים שפנו. בדקנו, עשינו בדיקה בגזברות, הוא באמת קיבל מכתב על התראה. הוא אמר שהוא עשה בדיקה של נזילות, ואין נזילות אצלו בבית והשעון שלו ישלח לבדיקה.

בזמן הזה, שהשעון ישלח לבדיקה, הרי שמים שעון שהוא חלופי, ואז את יכולה לראות אם גם בשעון החדש, יש בעצם כמות גדולה של מים, ובעצם לדעת אם הנזילה היא סמויה, כמו שאת אומרת, או לא קיימת בכלל, מבינה? יש כל מיני דרכים, בקיצור. הגזברות פה יודעת לטפל בזה.

האינסטלאטור לא מצא?

בסדר, אנחנו לא נדון בזה.

אוקיי, זה מה שנעשה עד כה, אני באמת...

שי, אתה רוצה לפתוח את זה עכשיו?

פתחנו כבר, כן, כן. בבקשה, זהו, אני סיימתי את העדכון שלי.

אז יש לי כמה שאלות.

שלומית ארצי:

אודליה גוטל:

שלומית ארצי:

אודליה גוטל:

שלומית ארצי:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

- שי רוזנצוויג:** בבקשה.
- משה אופיר:** יש שני תעריפים, יש היום בחשבון שני תעריפים, תעריף אחד זו ההקצבה, 3.5 שם בערך, ותעריף נוסף, של פי שלושה בערך. אלה, רק שיהיה ברור, אלה תעריפים שנקבעים,
- אודליה גוטל:** רשות המים.
- משה אופיר:** על ידי המדינה.
- אודליה גוטל:** רשות המים.
- משה אופיר:** רשות המים ואין לנו שום קשר אליהם.
- אודליה גוטל:** נכון.
- משה אופיר:** זה רציתי שיהיה ברור.
- אורית שגיא:** בכל הרשויות התעריף, אגב, זהה?
- אודליה גוטל:** ממש לא.
- אורית שגיא:** מי קובע?
- אודליה גוטל:** רשות המים.
- אורית שגיא:** לכל רשות?
- אודליה גוטל:** לכל רשות, רשות המים קובעת. יש מקומות שיש בהם תאגידי מים, ואז המחירים הם בדרך כלל גבוהים יותר ביחס למה שתמצאו במקומות שאין בהם... כל תושב יכול להיכנס לספר התעריפים הארצי, אני ראיתי שיש ברשויות כל מיני תעריפים.
- אילן דולב:** כל תושב יכול להיכנס לאתר של רשות המים. יש שמה מחיצה שנקראת הסדרה ותעריפים, יכול להוריד את ספר התעריפים לכל המדינה, בזמנו החופשי, ולראות מה התעריפים שלנו, מה התעריפים של רשויות אחרות ותאגידי מים.
- שלומית ארצי:** ואיך אנחנו ביחס...?
- אורית שגיא:** לא גבוהים, האמת.
- משה אופיר:** אני רוצה להשלים את השאלה, יש תעריף אחד,

- אילן דולב:** אנחנו נמצאים בשורה שנקראת - רשויות שאינן מתואגדות, בסדר?
- שי רוזנצוויג:** אין פה תאגיד מים.
- אורית שגיא:** כן, תאגיד מים היה יותר יקר.
- משה אופיר:** אנחנו משלמים יותר?
- שי רוזנצוויג:** פחות. פחות, אתה לא מעמיס פה את התאגיד.
- משה אופיר:** אוקיי, אני רציתי להשלים,
- אילן דולב:** קשה להשוות את זה, כי לתאגידיים, מכניסים להם לתוך התעריף גם את הביוב. ואצלנו, הביוב, זה תעריף נפרד.
- משה אופיר:** יחד אנחנו יותר זולים?
- אילן דולב:** ביחד, תלוי מול איזו רשות, מול איזה תאגיד.
- משה אופיר:** אוקיי. מה שרציתי להשלים בשאלה, יש תעריף 1, יש תעריף 2, ויש את התעריף המהולל - נזילה. אני, למיטב זיכרוני, אני רוצה לוודא, זה תעריף שבא בן אדם, ומתלונן על צריכה גבוהה מדי, לפי דעתו ואז מגלים שהייתה לו, אכן, נזילה. איזה תעריף הוא משלם על הנזילה?
- אילן דולב:** הוא משלם תעריף 2,
- משה אופיר:** תעריף 2?
- אילן דולב:** שנייה. עד 100 קוב. מעל 100 קוב, הוא משלם שקל וקצת.
- משה אופיר:** אז עד 100 קוב הוא משלם תעריף 2, זאת אומרת, תשע מאות שקל הוא ישלם.
- שלומית ארצי:** אבל יש איזה איזשהו... אילן,
- אילן דולב:** השמים הם הגבול, את יודעת, גירעון גדול זה גירעון שאפשר...
- שלומית ארצי:** תקן אותי אם אני טועה,
- אילן דולב:** כן?

- שלומית ארצי:** אם אני מביאה אישור שאינסטלאטור תיקן נזילה, אני מקבלת הנחה.
- אילן דולב:** את זכאית להחזר,
- שלומית ארצי:** אני זכאית להחזר.
- אילן דולב:** את זכאית להחזר לשתי תקופות, שזה ארבעה חודשים באותה שנת מס.
- משה אופיר:** מה זאת אומרת החזר? לפי המאה קוב?
- אילן דולב:** נגיד, אם הייתה לך תקופה במקרה שלך, את זכאית להחזר לשתי תקופות, לארבעה חודשים, באותה שנת מס.
- משה אופיר:** מה זאת אומרת להחזר? לפי המאה...
- אילן דולב:** נגיד אם הייתה לך תקופה, במקרה שלך, תקופה זה תלוש.
- שלומית ארצי:** יולי - אוגוסט, ספטמבר - אוקטובר.
- אילן דולב:** שישה חודשים? רשות המיס אומרת, אנחנו כרשות נותנים לתושב זמן של ארבעה חודשים, לסדר את כל העניינים שלו, מבחינת הנזילה. מעבר לזה, הרשות לא מחויבת להחזיר.
- משה אופיר:** זאת אומרת, אם יש נזילה בארבעה חודשים, מעל מאה קוב, אז נותנים לך את ה, שקל.
- אילן דולב:** את השקל. אבל אם יש בארבעה חודשים, רק לקוב הנוסף, כן.
- משה אופיר:** כן, רק לקוב הנוסף.
- אילן דולב:** כן.
- משה אופיר:** אבל אם יש בארבעה חודשים האלה, צריכה של פחות ממאה, מעבר לממוצע, אתה משלם תשעה שקלים.
- אילן דולב:** לא, אתה משלם חמישה שקלים.

- משה אופיר:** חמישה שקלים?
אילן דולב: חמישה שקלים.
משה אופיר: מאיפה הבאת את המספר?
אילן דולב: התעריף, יש תעריף נזילה. יש שני תעריפים, יש תעריף של שלושה שקלים, אמרת תעריף 2, לפני שנייה.
משה אופיר: לא, סליחה. זה חמישה ומשהו שקלים. אגב, הכללים נמצאים, שוב, הכללים של, גם הכללים של הנזילה, נמצאים באתר של רשות המים, ואנחנו פועלים על פיהם.
משה אופיר: תעריף נזילה זה חמישה שקלים.
אילן דולב: נדמה לי, חמש ומשהו, כן.
משה אופיר: זאת אומרת, שכדאי לתושבים שתהיה להם צריכה בתעריף נזילה.
אילן דולב: לא כדאי לתושבים שתהיה להם נזילה, כי הם לא משתמשים בכסף, סליחה.
שי רוזנצוויג: אם יש להם באמת נזילה,
אילן דולב: אם יש להם נזילה,
שי רוזנצוויג: שזה משהו שקורה.
אילן דולב: נביא את זה לידיעתם, אבל רצוי מאוד שלא יהיה להם, כי הם לא, אין להם ערך בנזילה. זאת אומרת, תושב שיש לו נזילה בקירות, הוא בעצם ניזוק פעמיים, פעם אחת שהוא לא השתמש בזה... ופעם שנייה, שיש לו רטיבות.
שי רוזנצוויג: אוקיי, אורית.

הצעות לסדר:

אורית מלכה שגיא:

חיובי מים

-1

אורית שגיא:

כן, לי יש כמה דברים להגיד, למרות שחלק כבר עלו כאן, אני רוצה לדבר עליהם.

1 – אני חושבת שהתושבים שחויבו באופן חריג, לא מדובר במקרים בודדים, אלא מדובר בעשרות, אולי אפילו במאות. אני לא יודעת להגיד.

אני חייבת להעיד שבתחילת השבוע קיבלתי כמה פניות וכשפנו אליי אנשים, אז אמרתי, שאלו אם קרה משהו עם המים, ואמרתי שלא קרה כלום וכנראה מדובר במשהו נקודתי. ולאט לאט, כשהפניות הצטברו וגם בפייסבוק, אז הבנתי שבאמת היה כאן משהו.

אילן דולב:

רק שנייה אחת, שוש מעדכנת אותי בלייב, מה שנקרא 5.88 ש.

משה אופיר:

זה תעריף הנזילה.

אילן דולב:

ואחר כך שקל אחד, ואז... בלייב אני.

שי רוזנצוויג:

אתה מסבך אותנו שוב.

אורית שגיא:

טוב, אז קודם כל אני חושבת שמדובר כאן במשהו שקרה, שכן הייתה כאן איזושהי טעות. אני דווקא לא הבנתי שהאישיו זה הנזילה, אני הסתכלתי על הרבה חשבונות, גם כאלה שפורסמו בפייסבוק בימים האחרונים. אגב, אני באופן אישי חושבת שזה לא במקום לבקש מהאנשים להעלות את החשבונות שלהם על דף הפייסבוק, אני חושבת שצריך להתנהל במקום אחר לגמרי ובאופן אחר לגמרי, וגם שואלת את עצמי מה קורה עם כאלה שלא עוקבים בפייסבוק, אז לא מזכים אותם? לא יודעת. אני חושבת שהעניין צריך להיות כאן איזושהי פעולות,

אילן דולב:

נכון להיום לא זיכינו אף אחד, אורית.

- אורית שגיא:** שנייה רגע, אילן.
- אילן דולב:** זה לא...
- אורית שגיא:** אניוויי, זה לא משנה.
- שלומית ארצי:** אחת.
- אילן דולב:** אחת, רק בגלל שהיא נתנה את הקריאה.
- אורית שגיא:** אילן, הנקודה היא,
- אילן דולב:** את מדברת מתחושה, את לא מדברת...
- אורית שגיא:** אני לא מדברת מתחושה.
- שי רוזנצוויג:** לא משנה אבל, אילן, תן לה להגיד מה שהיא חושבת, מה אתה...
- אורית שגיא:** תן לי להגיד את דעתי. אני חושבת שזה לא במקום לבקש מאנשים להעלות את החשבונות לפייסבוק.
- שי רוזנצוויג:** זכותה, מה.
- אורית שגיא:** אגב, אני גם חושבת שזה לא במקום להעלות את כרטיסי התלמידים לפייסבוק, זה עניין אחר, אבל סתם אני רגע חושבת שההתנהלות לא צריכה להיות שם.
- שי רוזנצוויג:** אני חושבת שכן, כמו שכתבתי לך אילן, ביום חמישי, תן לה לדבר.
- אורית שגיא:** כמו שכתבתי לך ביום חמישי, ולא קיבלתי עד לרגע זה תגובה, לדעתי היה מתבקש שתעשה בדיקה בגזברות של מה קרה, ברמה רוחבית. מה שאני מבינה, זה לא העניין של הנזילות בכלל, זה עניין של הערכות גבוהות במיוחד שנעשו לחלק מהמשפחות, ואנשים שילמו חשבונות, שנייה רגע, יכול להיות, אני לא יודעת, לא בדקתי את כל החשבונות, אני אומרת את ההתרשמות שלי מאנשים שפנו אליי, ואנשים שראיתי את החשבונות שלהם, הלוואי ואני טועה.

שהיו כאן הערכות שהן גבוהות, ואנשים שילמו
חשבונות בתעריפים מאוד מאוד גבוהים, וזה משהו,
שאני אומרת, שמצריך בדיקה וזיכוי של האנשים.
דבר שני, לעניין השעונים, אני גם הבנתי שכן, יש
בדיקות של חלק מהשעונים, ואנשים נשלחו לבדוק
את השעונים שלהם.

אני הבנתי, ושי תתקן אותי אם הבנתי לא נכון,
שאנשים נתבקשו לשלם בעצמם עבור הבדיקה הזאת.
במידה והשעון נשלח לבדיקה, והוא נמצא תקין, את
אמורה לשלם על ה...
אמורה לשלם על ה...

אודליה גוטל:

ככה זה עובד, אם אנחנו רוצים לשנות את הנוהל
הזה, אני מוכן להעלות אותו באיזה יום לדיון. אבל
כרגע כאן, ה... עובדת ככה.

שי רוזנצוויג:

אבל אם בן אדם, אם יש לו רק תחושה, כמו שאת
אומרת, יש לי תחושה שהרבה מאוד אנשים, ויש כאן
טעות,

אילן דולב:

אז אני מציעה,

אורית שגיא:

רגע, תני לי עכשיו.

אילן דולב:

אוקיי.

אורית שגיא:

לדעתי, יש כאן בעיה, אני יודע בוודאות, שאין כאן
בעיה, פשוט יש משהו אחר. אנשים החודש בדקו את
חשבונות הארנונה שלהם ביחד עם המיס, כי עשינו
העלאה של התעריפים, וגם זה נפל ביחד עם חודשי
צריכה גבוהים,

אילן דולב:

זה רשום בנפרד אילן, רשום הארנונה והמיס, אנשים
רואים את זה.

אורית שגיא:

שנייה, תני לי רגע לסיים את זה.

אילן דולב:

כמה עולה הבדיקה?

משה אופיר:

240 ₪.

אורית שגיא:

- שלומית ארצי:** זאת אומרת, שאם אתה לא מוצא נזילה בבית, והבאת את הגנן, אתה גם תשלם על בדיקת השעון.
- אילן דולב:** במידה והשעון יוצא תקין.
- שי רוזנצוויג:** אבל תביאי אינסטלאטור.
- אילן דולב:** תראי, במקרה שלך אנחנו לא נדון, את היית אצלי השבוע, חבל שלא העלית את הנושא.
- שלומית ארצי:** כי אני לא, אתה יודע, כש...
- אילן דולב:** אז נתתי לך יותר מחמש דקות, בכיף, ואני נותן לכל תושב שמגיע, אני נותן לו הרבה זמן, כמה שהוא צריך, כדי לפתור לו את רוב הדברים שקשורים בגזברות.
- שי רוזנצוויג:** אני אשמח, במקרה שלך אני אשמח, ביום רביעי... אנחנו לא נכנסים לעניינים אישיים כרגע.
- אילן דולב:** בסדר? אנחנו נפתור את זה.
- אורית שגיא:** אילן, אני רוצה לתת לך דוגמא, מתושב שגם אחר כך, אם תרצה, אני אתן לך את השם, זה לא המקום, שהייתה לו בעיה בשעון. הייתה לו בעיה במדידה, ביקשו ממנו עכשיו, שלחו אותו לבדוק את השעון על חשבונו. הוא בדק את השעון, בזמן שהשעון היה בבדיקה, שמו לו שעון חלופי, ובזמן שהשעון החלופי היה – המדידה הסתדרה.
- אודליה גוטל:** אז זה אומר שהשעון,
- אורית שגיא:** רגע, השעון חזר תקין, אוקיי? והוא סירב להחליף חזרה לשעון הישן.
- אילן דולב:** אוקיי.
- אורית שגיא:** זו למשל דוגמא, ש...
- אילן דולב:** תראי, אני רוצה להגיד לך, במקרה הזה, היועץ המשפטי צריך לנסות ולהגן על המועצה. כי באמת, אני יוצא מנקודת הנחה, שכל התושבים תמימים,

זכים ואמיתיים ונכונים, בסדר?
 מצד שני, אני כגזבר המועצה, צריך לעבוד לפי כללים שקבעו לי, כדי להגן על קופת המועצה. והכללים אומרים, שברגע שהמונה יוצא תקין, ויש בזה איזשהו היגיון מסוים, החוק יוצא מנקודת הנחה שאם נבדק המונה, לפי כללים שקבעו מהנדסים ממכון התקנים, וכל מי שזה, ויכול להיות שהכללים האלה לא נכונים, אבל אנחנו צריכים לקבוע לנו איזושהי אמת מידה מסוימת, שלפיה אנחנו עובדים. יצא שהמונה תקין, סימן שיכול להיות שאותו תושב, לא גילה, בטעות או לא בטעות, שהוא מילא בריכה, או שבטעות הוא השאיר את הברז,

אורית שגיא: אילן, אבל כמה מקרים כאלה יש? אני נותנת לך עכשיו,

שי רוזנצוויג: תענה לה.

אילן דולב: אין לי שמץ,

אורית שגיא: אני נתתי לך מקרה הפוך, אילן.

אילן דולב: זה המקרה, יכול להיות שזה גם המקרה. אני לא יודע, אני לא מכיר,

אורית שגיא: של בן אדם שהשעון שלו היה תקין,

אילן דולב: אבל יכול להיות שהתושב, פתח בטעות את המים, בשמך לא יודע, שמונה שעות, ארבע שעות, שהוא לא היה בבית, ולנו אין אפשרות לדעת את זה. החוק גם לא מאפשר לי לנחש מה התושב עשה.

אורית שגיא: אילן, אם החוק מחייב אותך כמועצה, להחליף שעון אחת לחמש שנים, נדמה לי, נכון?

אילן דולב: כן.

אורית שגיא: זה דובר כאן קודם, אחת לחמש שנים. מתי פעם אחרונה הוחלפו השעונים כאן?

- אילן דולב:** הם מוחלפים כל הזמן, אבל, השנה החליפו, מתחילת השנה החליפו כ-150 שעונים.
- אורית שגיא:** בואו נגיד שהישנים, הכי ישנים כמה...
שי רוזנצוויג: שנה שעברה, עוד 80, שנה לפני זה 70, ככה...
אורית שגיא: יש לנו, רגע, כדי להחליף 2500 כל חמש שנים, אתה צריך להחליף חמש מאות בשנה. אם אנחנו בקצב של שמונים או שבעים בשנה, אנחנו הרבה מאחור.
שי רוזנצוויג: מסכימים לחלוטין.
אורית שגיא: מה שאני אומרת, האם לתושב שהשעון שלו הוא בן יותר מחמש שנים, אוקיי? צריך להתייחס באופן אחר, בעניין הזה של הבדיקה של השעון? אני חושבת שמן ההגינות, כן, אנחנו מתייחסים אחרת.
אורית שגיא: שכן אדם הזה, לא נחייב.
אילן דולב: אנחנו לא מחייבים אותו. לגמרי נכון, אנחנו עדיין אנשים הגונים.
שי רוזנצוויג: דבר בשם עצמך. הלאה, עוד שאלות?
אורית שגיא: רק אם לא היה ברור, אם אלי שואל אותי, אז כנראה שלא הגעתי לקצה, בסדר? אני עדיין חושבת, אילן, א' – כתבתי לך מייל ביום חמישי, ראוי שתענה לי. לא ענית לי, אפילו לא בבדיקה, בסדר? זה אחד.
2 – אני חושבת שאם כל כך הרבה תושבים התלוננו על בעיה, זה לא נכון להגיד לתושבים, מי שיש לו בעיה שיבוא אליי, אלא לבדוק מה אנחנו עשינו לא בסדר שגרם לבעיה הזאת, כי זה לא הגיוני שלכל כך הרבה תושבים יש את אותה בעיה.
אודליה גוטל: אורית, זה מה שעשינו היום. קודם כל, אני רוצה

להבהיר שנייה, הבעיה התגלתה, או לפחות עלתה על גלי הפייסבוק ביום חמישי בערב. זאת אומרת, שישי אין לכם פה עובדים לבדוק איתם, עם כל הרצון הטוב שלי ושל שי, שלנו,

אורית שגיא: זה ביום רביעי כבר היה, בערב.

אודליה גוטל: אנחנו, ביום חמישי זה ככה עלה, מבחינתנו. מה שעשינו היום, זה באמת לחקור, ככל האפשר, יש עוד נתונים שביקשנו שיאספו לנו מהמערכות, כדי לראות אם יש איזושהי בעיה גורפת. מסכימה איתך, צריך לבדוק. מכל הנתונים שכרגע יש בידינו, אנחנו לא רואים בעיה גורפת, יש סך הכול שלושים תושבים שקיבלו מכתבי התראה החודש, שאומר שיש להם, באמת, את הצריכה החורגת. זה משהו שקורה פה על בסיס חודשי, לא משהו שהוא יוצא דופן, חד משמעית. לא מבחינת ההשוואה לצריכה בתקופה המקבילה אשתקד, לא מבחינת מה שקורה כאן בחודשים אחרים.

אני באמת חושבת שזה היה צירוף של כמה משתנים שגרמו לחשבונות לעלות, וככה...

שי רוזנצוויג: תלוש גבוה, פתאום אתה שם לב שיש את המילה נזילה,

אודליה גוטל: אבל, אבל, אבל, וזה מאוד חשוב, אנחנו עדיין בודקים את זה. אם יהיה משהו גורף, אנחנו חד משמעית נשים את זה על השולחן.

משה אופיר: אני יש לי שאלה, באמת אחרונה, לא... האם יש אפשרות לבדוק האם אלה שמתלוננים על צריכה מוגברת, שלכאורה התלוננו בהמוניהם וזה, חיוב לא טוב וכל הדברים האלה, האם אפשר לדעת אם, יש לכם איזה רישום של מונים? האם באמת, לאור מה

שאומרים פה, אולי המונים שלהם, אפשר, הם מונים
ישנים? מונים חדשים או זה?

אודליה גוטל:

כל תלונה שיש לנו,

משה אופיר:

אם זה כולם מונים ישנים, אז אולי זה מראה על
איזה משהו.

אודליה גוטל:

אז אני אומרת שכל תלונה כזו נבדקת פרטנית,
ברמת המונה לכתובת, לשנה להכל, ובמידת הצורך
גם נשלח לבדיקה.

משה אופיר:

אם יש לך, למשל, 50 תלונות, אתם יכולים לדעת
במועצה, אם יש מונים...

שי רוזנצוויג:

נכון, ואני ביקשתי לקחת, לדגום מאותם תושבים
שיש להם מונים ישנים וקיבלו חריגה, להוציא את
המונים, לפרק ולשלוח לבדיקה, על חשבוננו. זה עליי.
240 ש' זה מחיר עלות, או שזה מחיר שהמועצה
מרוויחה גם?

שי רוזנצוויג:

אל תכניס אותי לפרוצדורה, לא יודע.

תושב:

אפשר שאלה בעניין הזה?

שי רוזנצוויג:

אחת קטנה, כי אני רוצה לעבור לנושא הבא.

תושב:

... סך החיובים בקובים של כלל התושבים, לעומת
הצריכה היישובית, יחסית לפחת וכו',
אמרתי, אתה לא היית.

אודליה גוטל:

שי אמר קודם, עשינו את הבדיקה הזאת. סך הכול
מאוד זהה, יולי - אוגוסט השנה, יולי - אוגוסט שנה
שעברה. עשינו בדיקה של הצריכה,

שי רוזנצוויג:

זה הדבר הראשון שעשינו.

אודליה גוטל:

אפשר להתקדם? שאילתות?

שי רוזנצוויג:

בבקשה.

שאלתה של מר' משה אופיר: מתי יועבר דו"ח

2.

רבעון 3/2018 מתוקן?

אודליה גוטל: סעיף 1 – שאילתה של מר משה אופיר – שואל – מתי יועבר דו"ח רבעון 3/2018 מתוקן?
 תשובת ראש המועצה – רואי החשבון שהכינו את הדו"ח הכספי לשלושת הרבעונים האחרונים, יכינו גם את הדו"ח על פי בקשתו של משה אופיר. הדבר יתבצע כשלושה שבועות מתום החגים.
שי רוזנצוויג: נקסט.

הצעות לסדר – משה אופיר – תכנית ההבראה ליישוב + חשב מלווה

אודליה גוטל: סעיף 2 הצעות לסדר. אורית מלכה שגיא ביקשה להעלות את עניין חיובי המיס.
שי רוזנצוויג: דיברנו על זה הרגע.
אודליה גוטל: פתחנו וסגרנו, בסדר גמור. הצעה לסדר נוספת – משה אופיר – הנושא הראשון, תוכנית ההבראה ליישוב, והחשב המלווה. בבקשה,
שי רוזנצוויג: משה, אני יכול לפני זה, ככה, כמה מילים? לפני שאתה זה, יכול להיות שתחליט שזה מספק אותך? אולי תעדיף שלא להעלות לסדר ואז נוכל להתקדם.
משה אופיר: בסדר.
שי רוזנצוויג: כמו שכולם יודעים, אנחנו בחודש השלישי לתוכנית ההבראה, מרגיש יותר, אבל זה לא.
משה אופיר: לפי מה אתה סופר? לפי,
אודליה גוטל: מתאריך 25.6.2019, שזה היום שבעצם העברנו את התוכנית החתומה למשרד הפנים, והיא התקבלה אצלם. יש כאן אסמכתא ראשונה, אתם יכולים להעביר לכם.

משה אופיר:

אודליה גוטל:

אסמכתא למה?
אסמכתא שהתוכנית החתומה על ידי ראש המועצה
והגזבר, הועברה למשרד הפנים הממונה, לתמי, תמי
קיבלה אותה והעבירה בעצם הלאה, עם ברכת
הצלחה.

משה אופיר:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

זה רק אישור לתוכנית ההבראה.
אנחנו כבר נדקדק את העניין הזה.
אני רוצה להגיד כמה מילים ואז. אנחנו, בעצם, עוד
לא, עדיין לא בחודש השלישי. יש עוד שבועיים כדי
לסגור חודש שלישי לתוכנית ההבראה, אני אומר עוד
פעם, למרות שזה מרגיש הרבה יותר. והמצב כרגע
הוא שעדיין מחפשים לנו חשב מלווה, זה נמצא
בתהליכי מכרז במשרד הפנים. אני יודע שהיו להם
כמה מועמדים, היה להם מועמד סופי אחד שעלה ואז
נפל, כי באיזשהו שלב הייתה לו אינטראקציה עם
המועצה, זה מאוד רגיש הדברים האלה, ואלה
מאמינים, תמי כתבה לבקשתי, היא מאמינה שבזמן
הקרוב ימצאו מישהו. בקטע הזה אנחנו מחכים.
עוד אני רוצה לעדכן, שאבן דרך אחת, כבר אישרו
לנו אותה, זאת אומרת, אישרו שאבן הדרך הזאת
היא ואלידית, זו אבן הדרך של העלאת הארנונה, זו
אבן דרך שאנחנו, אחד הדברים שאנחנו ביקשנו,
אחרי שכבר, אתה יודע, כשנכנסו למשא ומתן של
תוכנית ההבראה, לקבל אליה סכומים גדולים, ואכן
הצלחנו לקבל בתוך התוכנית, בגוף התוכנית, מיליון
וחצי ₪ מענק, ומיליון וחצי ₪ הלוואה.
כרגע, מימשו לנו רק, הרשו לנו לממש רק מיליון
וחצי ₪ הלוואה. נאמר לנו על ידי משרד הפנים, ויש
לי פה אישור, גם כן, ממשרד הפנים, שהמענקים בוא

יגיעו, הם מקווים מאוד שבקרוב. זה מסוג הדברים, הטענה היא 'שהמשרד מתארגן עליהם'. אני לא יודע, עוד לא הייתי במשרד, אני לא יודע מה זה אומר, אבל,

- משה אופיר:** יש לך מסמכים, למה אתה לא מעביר...
שי רוזנצוויג: זה מעכשיו,
משה אופיר: אני באמצע ישיבה, אני לא רוצה לקרוא.
אורית שגיא: זה מה -25.6, זה לא מעכשיו, ביקשנו את זה כבר כמה פעמים.
משה אופיר: לא, זו תוכנית ההבראה ש...
אודליה גוטל: זה כבר עבר אליכם, סליחה, זה כבר עבר אליכם מספר פעמים, זה פשוט לא סיפק אתכם.
משה אופיר: מתי זה עבר אלינו? זה? זה עבר אלינו?
אודליה גוטל: הנספח השני שמועבר כרגע, הוא מסמך מהיום. מכיוון שהיה חשוב שנצליח, באיזשהו אופן להראות לכם, שהדברים הם כמו שאנחנו אומרים, ולא שום דבר אחר.
משה אופיר: זה מסמך מה - 25.6.
אודליה גוטל: נכון, שכבר אצלך במייל ממזמן. אם תסתכל, אז אתה תראה,
משה אופיר: ששי העביר לזה?
אודליה גוטל: עשרות פעמים.
משה אופיר: אבל זה לא אומר לי כלום, אז מה?
שי רוזנצוויג: אז בסדר,
משה אופיר: קודם כל, אני לא קיבלתי את זה, אבל זה לא משנה, גם אם הייתי מקבל או לא מקבל, זה לא מעלה ולא מוריד.
שי רוזנצוויג: תראה, תראה,
משה אופיר: זה ששלחתם מכתב למישהו זה אומר שזה מחייב

אותו? לא.

שנייה, אני רק עושה את הזה, אחר כך תפתח לדיון מה שאתה רוצה, רק מזכיר שלפני פחות משלושה חודשים, אנחנו אישרנו פה, תוכנית הבראה. דקה וחצי אחרי שאנחנו אישרנו אותה, אני חתמתי עליה, סרקתי ושלחתי למשרד הפנים. משרד הפנים ענה באימייל – מאושר, צא לדרך, זה כזה, בסדר? אם אני לא טועה, אפילו רשם לי – שא ברכה. בסדר? לא ראיתי בזה משהו... ופשוט יצאתי לדרך.

שי רוזנצוויג:

אני יכול להגיד לך צא לדרך צלחה,

משה אופיר:

זה לא הולך עם צ'ק. אני הצעתי לכם, בישיבת ההנהלה האחרונה, ללכת ולהיפגש עם הממונה על המחוז, הצעתי.

שי רוזנצוויג:

כולם מחכים שאתה...

משה אופיר:

ביקשתי מהם, שלחתי להם מכתב, וימצאו תאריך שהוא טוב, בסדר? דיברתי איתם, שאלתי אותם מה קורה, היא אמרה שימצאו תאריך טוב. יתנו. אמרתי לה שתיתן יותר מתאריך אחד, למקרה שיהיה לכם יותר נוח, שתיתן כמה תאריכים, מזה תבחרו, תלכו, שאלו את הממונה על המחוז, מי שאחראי בעצם עלינו במשרד הפנים, תשאלו אותה את כל הדברים האלה. זה בסדר גמור מבחינתי.

שי רוזנצוויג:

אבל האימייל הזה, בתוספת התוכנית החתומה שכבר יש לכם, האימייל נשלח, ואני ביקשתי און טופ, כי אתם ביקשתם, עוד הבהרות מה שנקרא, בעברית ברורה – 'שי שלום, התוכנית מאושרת'. 'שי שלום, החשב יגיע'. 'שי שלום, כרגע מתארגנים על המענקים'. ביקשתי ממש...

אבל זה לא ממש תשובות רציניות, זה ברור לך.

שלומית ארצי:

- שי רוזנצוויג:** תראי,
- שלומית ארצי:** זה ברור לך שלהגיד – יגיע חשב מלווה – מתי? יגיעו מענקים – מתי? מה יקרה באמצע? היישוב יחזיק מעמד? לא יחזיק מעמד?
- שי רוזנצוויג:** אני רוצה להשלים את העדכון, בסדר? ואחר כך זה, בסדר? אנחנו בינתיים, מחזיקים מעמד. ככל שאנחנו מממשים אבני דרך, רגע, ומממשים לא משנה איזה דרך מתוכנית הפריים, כרגע פנוי לי לתוכנית ההבראה הלוואות.
- שלומית ארצי:** עכשיו, אני יודע בוודאות, שהמענקים יגיעו. אז אני, שי,
- שי רוזנצוויג:** רגע, למה את קוטעת אותי? זה לא יפה.
- שלומית ארצי:** כי זו התשובה שאנחנו שומעים שלושה חודשים, וזה לא מספק אותנו. וכשאנחנו מבקשים לקבל הסברים, אז אתה אומר – ביקשתם ועל טופ על זה, נתנו לכם. סליחה, התפקיד שלנו הוא לקבל תשובות, אנחנו לא חותמות גומי ואנחנו לא מקבלים באמת תשובות.
- שי רוזנצוויג:** אני לא כל כך מבין.
- שלומית ארצי:** לא על החשב המלווה, לא על המענקים, על הארנונה,
- שי רוזנצוויג:** אבל תני לי לסיים.
- שלומית ארצי:** אני אסביר.
- שי רוזנצוויג:** אז אני אומר, בתור שלך תסבירי, בסדר? תני לי רק לסיים.
- שלומית ארצי:** בבקשה.
- שי רוזנצוויג:** לא הבנתי מה את רוצה עכשיו, אבל בסדר. אמרתי, שברגע שאישרו לנו את התוכנית, אני שלחתי אליכם אימייל שמעדכן אתכם בשמחה שאישרו לנו את התוכנית. שלחתי לכם אפילו את המייל של מי

- שאישר, שלחתי את המייל.
אורית שגיא: איזה מייל שלחתי? המייל שעכשיו אתה מציג, זה מייל שנשלח אליך היום בשעה 19:00 בערב ממשרד הפנים, איזה מייל שלחתי?
שי רוזנצוויג: הקודם.
משה אופיר: אני לא קיבלתי שום מייל.
אורית שגיא: אין פה כלום במייל הזה, מלבד העובדה ששלחתי להם את ההצעה שלך, אין במייל הזה שום דבר. על מה אתה מדבר, שי?
שי רוזנצוויג: אוקיי, אז,
אורית שגיא: אנחנו ביקשנו ממך כל כך הרבה פעמים אישור, ועד לרגע זה לא ראינו שום דבר.
שי רוזנצוויג: חבר'ה, אני מראה לכם עכשיו את האישורים, בסוף תחליטו מה שאתם רוצים.
משה אופיר: סליחה, אתה טוען ששלחתי לנו מייל?
שי רוזנצוויג: כן.
משה אופיר: איזה מייל?
שי רוזנצוויג: גם הראיתי.
משה אופיר: אני לא קיבלתי.
שי רוזנצוויג: מייל שאומר – מה הוא אומר?
משה אופיר: המייל הזה?
שי רוזנצוויג: כן. אני רוצה להקריא אותו,
משה אופיר: את המייל הזה לא קיבלנו, שי. מה שעבר קודם? לא קיבלנו מייל כזה. שני המיילים לא קיבלנו.
אלי כהן: השני הוא מהיום, מעכשיו.
שי רוזנצוויג: 15.9, כתבנו – 'תמי, שלום רב, מצ"ב תוכנית ההבראה לאלפי מנשה, שחתומה על ידי ראש המועצה', אילן שלח. '...מצ"ב תקציב פרוטוקול ישיבת המועצה, נשמח לקבל את פרטי החשב

המלווה, מתי יגיעו אלינו... 'נשלח אליה.
 תמי נסא כתבה – בהצלחה, נתנה הוראות – איתן, זה
 איש במשרד שלהם – עדכן לגבי החשב בבקשה, מרים
 לתיאום מעקב... ואנחנו מאותו רגע בתוכנית. יותר
 מזה,

משה אופיר: זה המייל שאתה מתכוון אליו? שהיא אמרה לך
 בהצלחה? זו ההתבססות שלך?

שי רוזנצוויג: זה אחד,

משה אופיר: לאישור תוכנית ההבראה?

שי רוזנצוויג: חבר'ה, אני מבין שאתם כועסים, אבל אפשר שניפגש
 איתה.

אורית שגיא: היינו בישיבת הנהלה לפני כמה ימים, למה המייל
 הזה לא יצא? למה רק עכשיו אתה שולף אותו?

שי רוזנצוויג: כשיצאנו מישיבת הנהלה לפני כמה ימים, אני
 באותו הרגע כתבתי עוד אימייל,

אורית שגיא: אז למה לא שלחת לנו אותו במייל?

שי רוזנצוויג: כי קיבלתי אותו עכשיו. שלחתי לתמי, מה?

אורית שגיא: המייל הזה הוא מה – 25.6.

שי רוזנצוויג: לא, אני מדבר על מייל שקיבלתי עכשיו,

אורית שגיא: כשהיינו בישיבת מועצה, שי, יש פה שני מיילים.

שי רוזנצוויג: חבר'ה, תנו לי לסיים. אוקיי, הכול בסדר, אוקיי?

אתם הייתם בישיבת הנהלה, ביקשתם, אמרתם –
 אנחנו רוצים לדעת א', ב', ג', אני על המקום שלחתי
 אמרתי לה, באמת, הסברתי לה, אני אקריא: 'תמי
 שלום, עבור חברי המועצה שלי, שמוטרדים מעניין
 תוכנית ההבראה, אשמח שכמונה על המחוז,
 תתייחסי לכל אחד מהסעיפים, על מנת שאעביר להם
 במייל... הכי ברור כדי שלא יהיו טעויות, אני
 אמרתי את זה, כי רציתי לשמוע את זה. סעיף ראשון

שאני כתבתי: 'דיווחתי לציבור ולחברי המועצה, שתוכנית ההבראה, תשעה מיליון ₪ מענקים, ועוד 9 מיליון ₪ הלוואות, אושרה על ידי משרד הפנים ויצאה לדרך.

האישור שקיבלתי מכס, היה מייל שקיבל גם את החתימות שלי ויוצאים לדרך. אנא אשרי שזה נכון'. אז היא רשמה: 'שי', זה תמי, כן? היא רשמה: 'מאושר', אוקיי? אחרי שתיפגשו איתה, תשאלו אותה מה זה מאושר.

אורית שגיא: אתה יכול להקריא את כל המשפט שהיא כתבה? את כל המשפט, את התשובה שלה רגע.

רשמה – סעיף 1 – מאושר:

אורית שגיא: אוקיי, 2?

שי רוזנצוויג: 2 – דיווחתי לחברי המועצה והציבור, שאנו ממתינים לחשב מלווה שנמצא בתהליכי מכרז, מתי לדעתך הוא יגיע? ימים? שבועות? סעיף 2 היא ענתה, משהו שאני כבר יודע, אבל רשמתי, כדי שהעברתי לכם את המידע הזה, כי היה חשוב לי שתשמעו את זה ממנה. 'נמצא בהליך מינוי פנימי, צפי מוערך לסיום, תוך מספר שבועות'. אגב, כששאלתי את השאלה הזאת לפני כמה שבועות, היא אמרה לי – חודש – חודשיים, זה הפך להיות מספר שבועות, אני מקווה מאוד שזה יהיה.

שאלה שלי שית – אמרתי,

אלי כהן: אז נאמר שהוא יגיע ב - 30.6 החשב המלווה.

אורית שגיא: נכון.

שי רוזנצוויג: It is what it is, שמע. בסדר? זה לא שאני אומר להם

– אל תביאו אותו, בינתיים אני מסתדר. שיגיע מחר. זה המצב.

השאלה השלישית שכתבתי לה – אושרו לנו מספר אבני דרך, ובראשן העלאת הארנונה, אך קיבלנו בגינן רק הרשאות להלוואות וזה מטריד את חברי המועצה. הם חוששים שלא נקבל את המענקים. מתי, לדעתך, יגיעו המענקים? שבועות? חודשים? היא ענתה, שאלה שאני יודע והעברתי לכם אותה בכל מדיה אפשרית וגם בזה – המשרד פועל כרגע להעמדת המענקים על פי התוכנית.

פועל, זה אומר שהם עובדים על זה. והיא אומרת לי שזה תהליך. היא אומרת לי – שי, אתה לא היית בתוכנית הזאת, אני אומרת לך, ככה זה עובד, מרגע ... לוקח קצת זמן. והיא מוסיפה – 'שחרור המענקים, יהיה לפי מימוש אבני דרך, אחד – כזכור, כבר מימשנו. זאת אומרת, לקחנו הלוואה וברגע שיסיימו לפעול להעמדת המענקים, קבל את החלק המענקי שלו.

והיא אומרת, כרגע, בהתאם לאבן דרך ראשונה, אושרה הלוואה ובהמשך יגיעו המענקים. זה מה שהיא רשמה, כי אני חשתי בישיבת ההנהלה, שכל העדכונים שלי עדיין לא מספקים. יכול להיות שאני, באמת, לא הבנתי את עצימות העניין שצריך דבר כזה, ואם זה אז אני מתנצל.

שלומית ארצי: זה לא שם,

אלי כהן: המענק הראשון אמור היה להיות משולם לנו, ביום

שאישרנו את ההעלאה של הארנונה, סליחה, שי.

שלומית ארצי: העלינו את הארנונה, היינו צריכים לקבל מענק. לא

רק שהעלינו את הארנונה, גם חייבנו רטרואקטיבית.

שי רוזנצוויג: הארנונה היא חלק מתוכנית ההלוואה.

שלומית ארצי: נכון.

- שי רוזנצוויג:** אם לא היינו מעלים את הארנונה, נכון, שלצידה יש מענק.
- שלומית ארצי:** רגע, רגע. הארנונה, העלאת הארנונה, היא חלק מתוכנית ההבראה. לא היינו מעלים אותה, בלי לדעת אם אנחנו מקבלים מענק, לא היינו מקבלים לא מענק, לא ארנונה ולא עומדים בתוכנית ההבראה. היינו חייבים להעלות.
- שלומית ארצי:** נכון.
- שי רוזנצוויג:** וכשאנחנו ניגשנו עם הארנונה, אני ניגשתי, כמו שאני ניגש אליכם עכשיו, היא אמרה לי בערך את המשפט הזה – 'המשרד פועל כרגע להעמדת המענקים על פי התוכנית, שחרור המענקים יהיה לפי מימוש אבני דרך. כרגע, בהתאם לאבן הדרך הראשונה, אושרה הלוואה ובהמשך יגיעו המענקים'.
- שלומית ארצי:** אני הבנתי. אני גם לא מבינה למה מחייבים ארנונה, עוד לפני שמקבלים דבר.
- שי רוזנצוויג:** כי הארנונה,
- שלומית ארצי:** התוכנית לא באמת,
- שי רוזנצוויג:** כי חיוב הארנונה,
- שלומית ארצי:** אם המענקים מתעכבים, אז בואו נעכב את הכול, גם אמרנו את זה בישיבת ההנהלה.
- שי רוזנצוויג:** על מנת לעמוד בסוף השנה, בגירעון שאני ביקשתי, ואושר לי, של 4.4, אנו נצטרך, צריכים את הכסף של הארנונה. כסף של הארנונה, הוא חלק מה...
- שלומית ארצי:** אבל התושבים הם לא קופת חיסכון. לפני שלושה חודשים אושרה התוכנית, אז אתה תחייב,
- שי רוזנצוויג:** מה הקשר?
- אורית שגיא:** יש קשר, שי. זה הכול אושר כמקשה אחת.
- שי רוזנצוויג:** אתה לא יכול... אתה לא תעמוד בתוכנית ההבראה.

- שלומית ארצי:** אז מה זה אומר? שאנחנו תוכנית חיסכון?
- שי רוזנצוויג:** למה תוכנית חיסכון?
- שלומית ארצי:** כי אם אתה מעלה את הארנונה, אתה מעלה אותה מאותו רגע, אתה לא עושה את זה רטרואקטיבית, אתה לא מחייב רטרואקטיבית.
- אילן דולב:** ממש לא.
- שלומית ארצי:** מה זה ממש לא?
- אילן דולב:** העלאת הארנונה, תראי, ארנונה זה חיוב שנתי. צו הארנונה מתייחס לשנה, הוא לא מתייחס לחלקי שנה. יש בצו הארנונה, המועצה רשאית לפרוס את הארנונה לשישה תשלומים, או ל- 12 תשלומים, זה הדבר היחיד. ארנונה זה מס שנתי.
- שלומית ארצי:** תעריף הארנונה לא נקבע מאמצע השנה והלאה, בתחילת השנה.
- אילן דולב:** לא, הוא נקבע לכל השנה, בסדר?
- שלומית ארצי:** אוקיי.
- אילן דולב:** אז ברגע שמעלים, ברגע שמשרד הפנים נותן לך אישור להעלאת הארנונה, הוא לא מתכוון שתעלי את זה באמצע השנה, כי התעריף הוא שנתי. הוא לא תעריף ממוצע, הוא לא תעריף בערך, הוא לא תעריף כמעט, הוא תעריף שנתי. ולכן, הוא מתחיל בתחילת השנה.
- שלומית ארצי:** אוקיי. אבל אם תוכנית ה... העלאת הארנונה הייתה על בסיס זה שיש לנו תוכנית הבראה.
- אילן דולב:** נכון.
- שלומית ארצי:** אם תוכנית הבראה לא נכנסה, מדוע לחייב?
- שי רוזנצוויג:** יש תוכנית הבראה.
- שלומית ארצי:** רק שנייה, שי. אם לא הייתה תוכנית הבראה, לא היינו מאשרים עליית ארנונה.

- אילן דולב:** ברור לך שגם לשיטתך, נגיד ואנחנו לא נעלה את הארנונה, זאת אומרת, לקחנו על עצמנו תוכנית של 4.5 מיליון ₪ גירעון השנה, זה אומר שאם אנחנו לא מעלים את הארנונה, אנחנו מוסיפים לעצמנו עוד 1.5 מיליון ₪ גול עצמי, ומאיפה ניתן את,
- אורית שגיא:** אילן, אבל אתה לא יכול לפרק את החלקים, זה בא הכול ביחד.
- אילן דולב:** לא, זה לא,
- אורית שגיא:** ארנונה, גירעון, עם מענקים, עם הלוואות, הכול ביחד. אי אפשר לפרק את זה.
- אילן דולב:** שנייה רגע, אנחנו נמצאים בדור שרוצה הכול עכשיו ומיד. משרד הפנים לא עובד ככה.
- אורית שגיא:** אנחנו כבר מחכים חודשים.
- שי רוזנצוויג:** שלושה חודשים,
- אילן דולב:** כמה חודשים אתם,
- שי רוזנצוויג:** אנחנו חודשיים וחצי בתוך ה...
אילן דולב: אנחנו שלושה חודשים, סליחה, אתם אישרתם, תוכנית ההבראה אושרה ב-25.6.
- אורית שגיא:** כן.
- אילן דולב:** כמה זמן זה עד היום? 25, בואו נספור ביחד. פחות משלושה חודשים, ואם לוקחים זמן במשרד הפנים,
- אורית שגיא:** אין בעיה, אבל גם אנחנו... הכול צריך לצאת ביחד לדרך.
- שי רוזנצוויג:** אין לך אפילו שלושה חודשים לתוך התוכנית.
- אילן דולב:** אורית, תראי, את עובדת במגזר הפרטי, במגזר הפרטי, את צודקת,
- אורית שגיא:** אני לא עובדת במגזר הפרטי.
- אילן דולב:** במגזר הפרטי ככה זה עובד.
- אורית שגיא:** אבל אני לא עובדת במגזר הפרטי.

אילן דולב: במגזר הציבורי, במשרד הפנים, לוקח זמן, דברים לוקחים זמן. את יודעת שהם מאשרים מענק שר, בסוף שנה לתחילת שנה? רק בסוף שנה הם בודקים מה הם מחלקים. ב-31.12 הם מחלקים את כל...

(מדברים ביחד)

אילן דולב: אני לא יכול להתחייב על תוכנית שאומרת שב-31.12 אני מעלה ארנונה, אני לא יכול להתחייב, כי אז אני לא אעמוד בתנאי הגירעון שאתם קבעתם, אני לא יכול לעמוס בזה.

אורית שגיא: קודם כל, אתה קבעת את יעדי הגירעון.

אילן דולב: אני לא קבעתי,

אורית שגיא: סליחה.

אילן דולב: המועצה קבעה את יעדי הגירעון, אני לא קבעתי.

אורית שגיא: אתה יודע מה? אנחנו אישרנו את היעד שביקשת, הכול בסדר.

אילן דולב: לא, אני מזכיר לך, אורית, אני מזכיר לך אני לא

קבעתי את היעדים. ישבנו כאן בפורום מאוד מאוד

רחב, של הרבה מאוד תושבים, מקצועיים ברמה

מאוד גבוהה,

אורית שגיא: בסדר גמור,

אילן דולב: וקבענו ביחד.

אורית שגיא: מעולה.

אילן דולב: המטרה שלנו היא לא טובת אילן דולב, המטרה שלנו

היא לספק שירותים ליישוב אלפי מנשה, זה הכול.

אני, זה לא הגירעון שלי, זה הגירעון שלנו. ואם

אנחנו לא נעמוד, אם אנחנו נדחה את הארנונה לסוף

השנה,

אורית שגיא: אילן, כל הסיסמאות,

אילן דולב: זו לא סיסמא.

- אורית שגיא:** אילן, כל הסיסמאות טובות ויפות, הכול טוב ויפה.
- אילן דולב:** אני לא יודע, שנייה אחת, לגבי סיסמאות – תראי, אני בתור גזבר, צריך לעמוד עכשיו בגירעון מוקצה, מאושר, של 3 מיליון ₪, בלי לקבל כלום. מבחינתי, כגזבר, את יודעת איזו ויה דלורוזה אני עובר כל יום מול ספקים?
- אורית שגיא:** כן.
- אילן דולב:** את מבינה את המשמעות של זה?
- אורית שגיא:** כן.
- אילן דולב:** אז את אומרת לי, קח עוד מיליון וחצי גירעון? ואת יודעת מה המשמעות של זה?
- אורית שגיא:** למה להסתפק ב-7.5%? 7.5% סוגרים לך רק מיליון וחצי.
- אילן דולב:** זה מה שאפשרי, זה מה שהיה אפשרי באותה שנה. מבחינתי אפשר היה להעלות יותר, זה מה שמשרד הפנים אישר לנו.
- שלומית ארצי:** אבל תראה איזה מצב נוצר, העלינו ארנונה, רגע, דליה,
- שי רוזנצוויג:** אני לא סיימתי.
- שלומית ארצי:** הוא התחיל בכלל את הדיון.
- אילן דולב:** אז ככה, אנחנו משלמים ארנונה יותר יקרה, אנחנו לא מקבלים את המענקים, יש תקווה.
- שלומית ארצי:** לא תקווה, זה אמיתי. אתם תקבלו את המענקים, כשזה יגיע אני אשמח לשמוע, כרגע אומרים לי – בואו נחשוב, לתחושתנו, יהיה בקרוב.
- שי רוזנצוויג:** זה לא תחושתנו, הבאנו לך אסמכתא ממשרד הפנים. שבקרוב.
- שלומית ארצי:** כן.
- שי רוזנצוויג:** בקרוב זה לא זמן מוגדר, אוקי? מצד שני, תקשיב,
- שלומית ארצי:**

- רמת השירות ירדה...
אורית שגיא: אילן, אבל בעדכון האחרון הסברת לנו שבכלל הבעיה במשרד האוצר, לא במשרד הפנים.
- אילן דולב:** נכון, עדיין אני אומר,
אורית שגיא: אז אני לא רואה כאן עדכון של משרד האוצר.
- שי רוזנצוויג:** איזו ירידה ברמת השירות?
שלומית ארצי: ההסעות של התלמידים, הנורות ברחוב,
אורית שגיא: זה מה שהסברת לוועדה.
שי רוזנצוויג: כל הנורות ברחוב דולקות.
שלומית ארצי: לא נכון.
שי רוזנצוויג: כל הנורות ברחוב. אולי יש מספר שאפשר, על כף יד אחת,
שלומית ארצי: 32 נורות לא,
שי רוזנצוויג: זה היה נכון לפני כמה חודשים.
שלומית ארצי: לא נכון. שי, לפני שבועיים אמרת לי 32,
אילן דולב: אני לא מבין את העניין של המנורות, בקדנציה הקודמת המצב היה הרבה יותר גרוע מבחינת מנורות.
- שלומית ארצי:** ממש לא. אז אמא שלי עדיין צריכה להיעזר במכונת שלה כדי להיכנס הביתה כדי לא ליפול, מה זאת אומרת?
שי רוזנצוויג: אוקיי.
- שלומית ארצי:** אז אני לא רואה, אתה גם לוקח ארנונה יותר יקרה, המענקים לא מגיעים,
אילן דולב: רגע, מתי אני לוקח ארנונה יותר יקרה? את רוצה שאני אקח אותה בסוף השנה. את אומרת לי שאני כבר לוקח ארנונה יותר יקרה? עוד לא לקחתי, הכסף עוד לא נכנס אליי, הוא יכנס אליי רק בשני,
שלומית ארצי: בסדר, שלחת עכשיו תוכניות לחיובים.

אילן דולב: זה ששלחתי, לא אומר שקיבלתי.

שלומית ארצי: מה זאת אומרת? אנשים ישלמו את החיובים.

שי רוזנצוויג: אבל אולי עד אז יגיעו המענקים?

אורית שגיא: הלוואי.

שלומית ארצי: ואולי לא?

שי רוזנצוויג: אני, התחושה שלי, שכן. היא כתבה לי, היא גם אמרה לי את זה.

אילן דולב: אם אנחנו נהיה פסימיים, ונשב מסביב לשולחן הזה בצורה עגומה ונגיד – תשמעו, המצב שלנו ממש גרוע, ואנחנו נכנס למצב של פסימיות, לא נוכל לעשות פה כלום לטובת התושבים.

אם היית לוקחת אותי ומכניסה אותי למצב פסימי לפני שנתיים, הייתי אומר לך – תקשיבי, סגרי את היישוב הזה, אין לו תוחלת, אי אפשר לספק, קבלן אשפה שלא מקבל 2.5 מיליון ₪ יכול לעבוד, קבלן הסעות 1,300,000 לא יכול לעבוד, מקורות 2.5 מיליון ₪... יועץ משפטי מסכן שלא מקבל כסף, גם כן רחמנות.

אבל תראו, אנחנו באים עם חיוך, באים עם אמירה, באים עם רצון להצליח ולנצח ואנחנו ננצח. ניצחנו עם שלמה, ננצח עם שי ונצליח לספק שירותים ברמה סבירה לתושבים, כמה שאנחנו יכולים. אנחנו לא יכולים לתת הכול, אין לנו כסף...

אורית שגיא: אילן, איך תעשה את זה בשנה הבאה? הרי התקציב שלך לא משתנה. איך תספק שירותים? למה אתה מבטיח דברים שאתה לא תעמוד בהם? איך תספק שירותים?

אילן דולב: אני עכשיו רוצה לענות לדליה, אורית... תתאפקי דקה.

אורית שגיא: אז אל תבטיח, אל תגיד סתם דברים, תתאפקי.

אילן דולב: אורית שגיא: זה בדיוק הסיסמאות שאני מדברת עליהן.

אילן דולב: תתאפקי עוד חמש דקות, אני אענה לדליה, אחרי זה אני אענה גם לך.

משה אופיר: גם אני יש לי.

שי רוזנצוויג: אתה דיברת, משה, דיברת מספיק.

אילן דולב: סליחה, לא אני קובע.

שי רוזנצוויג: אתה התפרצת ובכל זאת אני אאשר.

דליה לוי: דיברת על הנכונות שלנו להשפיע על מספר התשלומים. למה בחרנו רק שניים? זאת אומרת, אם היינו אולי, היינו בוחרים יותר, שלושה או ארבעה תשלומים, אז ... היה הרבה יותר נמוך, עד שהיינו מקבלים את המענק.

(מדברים ביחד)

אודליה גוטל: קודם כל, אם יש אנשים שהסכום הזה כבד להם, אנחנו קראנו וכתבנו את זה גם, שייגשו ויעשו להם פריסה אחרת של התשלומים, זה אחד.

על פניו, אנחנו נמצאים ברבעון האחרון של השנה, יש לנו עוד סך הכול ארבעה חודשים, כלומר שני תלושים, חודשיים וחודשיים, והאישור התקבל עכשיו, ולכן התחלנו לשני התלושים האחרונים, ולא יותר מזה, בסדר?

משה אופיר: סיימת, דליה? תענה לכולם ביחד. דליה סיימת? אוקיי. קודם כל אני רציתי להגיד לך, שי, שאתה הודעת לנו בישיבת מועצה, מתישהו זה היה בעבר, כשרק פרסמת לתושבים, שהתוכנית אושרה, עם הלוואות, מענקים וכו', אני לא זוכר מתי זה היה.

אורית שגיא: והייתה שמחה גדולה.

- משה אופיר:** אנחנו ביקשנו לראות, אני גם אישית, אבל הצטרפו אליי חברי המועצה האחרים, פשוט לראות את האישור. השאירו אצלי, אולי אני בא מהמגזר הפרטי, אבל אישור אצלי – זה שיש את התוכנית שאנחנו שלחנו, למטה אני רואה את החתימות של בעלי זכות החתימה מהצד השני. ולא קיבלנו שום דבר.
- עכשיו, אתה אומר,
- שי רוזנצוויג:** זה לא נכון. לא קיבלת את התוכנית הזאת? אני העליתי אותה בכל מקום.
- משה אופיר:** את התוכנית, אבל לא תוכנית חתומה ומאושרת על ידי,
- על ידי.
- שי רוזנצוויג:** לא, לא, על ידך.
- משה אופיר:** אבל הם לא חותמים, בן אדם, הם לא חותמים, אני לא יודע איך חותמים או לא.
- שי רוזנצוויג:** אז כשאתה פוגש אותה, שאל אותה.
- משה אופיר:** סליחה, שי, תן לי לסיים. אני ביקשתי לראות, אחרי שאתה בישרת לנו את הבשורה המשמחת, אני ושאר חברי המועצה לא קיבלנו שום דבר.
- אני רוצה להעביר לכם את הטלפון שלה.
- משה אופיר:** לא, אתה תענה לי בסוף, כי יש לי עוד כמה דברים, חבל לקטוע אותי באמצע, אתה קוטע לי את חוט המחשבה. לא קיבלנו שום דבר,
- לא נכון.
- שי רוזנצוויג:** ועכשיו אתה מראה לנו איזה מסמך, שהגיע ביוני, שגם אותו לא קיבלנו, דרך אגב,
- שי רוזנצוויג:** זה החוזה שאתה אישרת בישיבת מועצה.
- משה אופיר:** אני לא קיבלתי.

- שי רוזנצוויג:** יש חוזה שאתה אישרת בישיבת מועצה.
- משה אופיר:** אני מקווה שאני מכותב למיילים שלך.
- שי רוזנצוויג:** החוזה שאישרת בישיבת המועצה,
- משה אופיר:** סליחה שי, סליחה, תן לי, תכבד אותי, אני מחכה ו...
ולא מפריע למה שאתה...
- שי רוזנצוויג:** האמת, נכון.
- משה אופיר:** לא קיבלנו שום דבר, ועכשיו אתה מראה לנו איזה מייל שיצא ביוני, שהיינו אמורים לקבל אותו, שהממונה אומרת בהצלחה – ואתה מינפת את זה לכל הדברים.
- זה, מבחינתי, זה לא אישור וזה קצת חוסר אחריות לבנות על מילה בהצלחה, ולפרסם ולעשות מזה הוא כאילו הכול אושר ומחר אנחנו מקבלים מענק. זה דבר אחד, זו דעתי.
- שי רוזנצוויג:** אוקיי, זכותך.
- משה אופיר:** כן. עכשיו,
- אילן דולב:** בהקשר למה שאמרת, תראו, אני לא נוהג לפרסם התכתבויות ווטסאפים שיש לי עם אנשים. אני כותב לאיתן כהן, שהוא מנהל אגף במשרד הפנים,
- שי רוזנצוויג:** זה הבן אדם ש...
אילן דולב: בוקר טוב איתן, התכתבתי איתו ב-2:30 בלילה,
- אורית שגיא:** למה זה חשוב להקריא באמצע הדברים שלו?
אודליה גוטל: תקשיבי.
- שי רוזנצוויג:** אורית, רק תקשיבי נשמה, בסדר? תקריא.
- משה אופיר:** רגע, היא צודקת תענה לזה בסוף.
- שי רוזנצוויג:** אבל זה בהקשר למה שאתה אומר.
- משה אופיר:** אתה הולך הביתה עכשיו?
- שי רוזנצוויג:** אבל זה בהקשר למה שאתה אומר.
- משה אופיר:** אז יש לי עוד שאלות.

- אילן דולב:** אני לא מקבל שאלות נוספות.
- משה אופיר:** אז תזכור את זה, כמו שאומרים לי – תרשום את השאלות ובסוף, נכון?
- שי רוזנצוויג:** יכול היה להגיד משפט וחצי, ולא הייתם חייבים לעצור אותו,
- משה אופיר:** רק רגע.
- שי רוזנצוויג:** מה היה קורה?
- משה אופיר:** עכשיו אני רוצה להעלות עוד עניין טכני, ואחרי זה אני אעבור למהות. התוכנית הבראה, אנחנו באנו אליה בחודש מרץ, אם אני לא טועה. התוכנית אושרה בחודש יוני, 25.6, אם אני לא טועה.
- עכשיו, עולה פה השאלה לגבי החיוב הרטרואקטיבי. עכשיו, אני שאלתי אותך במייל, זה מייל שהוצאתי לכולם, כן? ואתה אמרת שיש לך חוות דעת, מהיועץ המשפטי של המועצה, שזה בסדר להעלות וכו'. ככה אתה פתרת. מה אני ביקשתי? ביקשתי לראות את חוות הדעת הזאת. כי אולי אני אעשה,
- שי רוזנצוויג:** אני הסכמת.
- משה אופיר:** עכשיו, ולא קיבלתי את זה, אתה לא שלחת לי.
- שי רוזנצוויג:** אני הייתי אמור לשלוח לך את חוות הדעת? אתה כתבת את חייקין, ואני אמרתי – שלח לו, ולא דיברת איתי מאז.
- משה אופיר:** לא יודע, אני לא יודע מה כתבת לחייקין.
- שי רוזנצוויג:** אני פשוט חש, באמת,
- משה אופיר:** אני אומר, בשורה התחתונה, אני לא קיבלתי.
- שי רוזנצוויג:** חייקין, כך, תעביר,
- משה אופיר:** אתה אשם, חייקין אשם, באמת זה לא משנה.
- שי רוזנצוויג:** באמת, מה האינטרס שלי לא להראות לך את זה?
- משה אופיר:** לא, אני...

- שי רוזנצוויג:** אולי בגלל שאנחנו פשוט עובדים.
- משה אופיר:** עכשיו אתה זורק את זה שחייקין היה צריך לשלוח לי את זה.
- שי רוזנצוויג:** כי אתה שלחת... שמת אותי על תכתובת.
- משה אופיר:** אתה טוען שזה פה, חוות הדעת מלפני...?
- שי רוזנצוויג:** אגב, גם חייקין נמצא פה, הנה חוות הדעת היא נמצאת פה, תרימי את היד חוות דעת.
- משה אופיר:** זה בשבילי אני מבין, זה אני לוקח את זה.
- שי רוזנצוויג:** אתה יכול לקחת את זה.
- משה אופיר:** אני רוצה שיהיה אצלי.
- שי רוזנצוויג:** קח את זה.
- משה אופיר:** אז מה קיבלתי פה? את חוות הדעת של חייקין, אישור חריג להעלאת ארנונה בחתימת מנכ"ל משרד הפנים וחתימת מנכ"ל משרד האוצר,
- שי רוזנצוויג:** זה אישור של משרד הפנים.
- משה אופיר:** בסדר, אין בעיה, אני אקרא את זה, אבל תעשה לי צילומים.
- שי רוזנצוויג:** קח את זה.
- משה אופיר:** אז אני שומר את זה אצלי, אלא אם כן את רוצה את זה בחזרה.
- אודליה גוטל:** הכול בסדר.
- שי רוזנצוויג:** נו, תשמור את זה אצלך, מה עוד?
- משה אופיר:** עכשיו אני רוצה להגיד באופן כללי.
- אודליה גוטל:** זה חשוב שכולם יעברו על המסמכים שיש שם, כי זה בעצם האישור של ה...
- משה אופיר:** תקראו את זה, בבקשה.
- אורית שגיא:** אולי תסרוק ותשלח לכולם.
- משה אופיר:** אני יכול לשלוח לכם, אין בעיה. אתם רוצים לראות עכשיו? בבקשה. אם אתם רוצים, אני אשלח לכם.

- אורית שגיא:** דבר, משה, מקשיבים לך.
- משה אופיר:** בסדר. עכשיו, שי, אני רוצה להגיד פה עוד משהו. אנחנו התחלנו לדון בתוכנית ההבראה בחודש מרץ, אוקיי? בתוכנית ההבראה, הוצג בפנינו הנושא של המענקים וההלוואות בחודש מרץ. עכשיו, מסיבות שאני יכול להבין, אתה רצית שגם ב-2019, אנחנו נעשה שהשנה תסתיים בגירעון, 4.5, בסדר, אז 4.5, כי הטענה שלך הייתה שאנחנו נקבל חצי מהגירעון שאנחנו עושים ב-2019, זה ייחשב במסגרת החישוב של הגירעון, איך זה נקרא, הגירעון המוכח, או שכחתי את המילה, ולכן אנחנו... אז עשינו את החישוב אנחנו, אני בכל מקרה, עשיתי את החשבון אמרתי - אוקיי, נגמור ב-4 מיליון, חצי מזה, זה על חשבון המדינה, ואז קיבלתי. עכשיו, למעשה, כל התמונה היא לא נכונה. אני רוצה להגיד, שאם אני הייתי יודע שאנחנו נגיע למצב שאנחנו בחודש אוקטובר, עוד מעט, יכול להגיד שעד אוקטובר לא ישתנה כלום, זה עוד שבועיים אוקטובר, אנחנו נהיה במצב, בואו נגיד שאפילו אנחנו עומדים בגירעון של 4.7,
4. **שי רוזנצוויג:**
- 4.5 **משה אופיר:**
- 4.47 **אודליה גוטל:**
- משה אופיר:** אז אמרתי 4.5, לא טעיתי בהרבה.
- אודליה גוטל:** הכול בסדר.
- משה אופיר:** אוקיי, בסדר, אולי אנחנו, אני ואולי אחרים, היינו עושים חושבים, כן? ולא נכנסים לגירעון בשנת 2019, אם לא מקבלים את המענקים. היום אני רואה את זה בצורה כזאת, שאנחנו עלולים, לא עשויים אלא

עלולים, אפילו אם נעמוד ביעד ונסיים ב-4.47 בדיוק, נכון? נסיים, ולא קיבלנו שום מענקים, זו צרה שאנחנו לא נוכל לצאת ממנה.

שי רוזנצוויג: מי אומר?

משה אופיר: אם אנחנו,

שי רוזנצוויג: מי אומר שזו צרה שאנחנו לא נוכל לצאת ממנה?

משה אופיר: אז אני אומר לך, אם אתה תקבל אפשרות לקחת

הלוואות של 9 מיליון שקלים, וכמה שזה היה שם

בתוכנית, 9 מיליון ₪ אגרות, תשעה מיליון ₪

מענקים. אבל אם אנחנו לא נקבל את המענקים,

הוספנו לעצמנו השנה, 4.47 ואני לא הייתי מצביע

לתוכנית הזאת, שאנחנו נוסיף גירעון,

שי רוזנצוויג: אתה בכל מקרה השנה צריך לקחת, מקסימום

ההלוואות שמאושר לך לקחת, אם אני זוכר, זה 4.5,

נכון אילן?

אילן דולב: כן.

שי רוזנצוויג: אתה לא יכול לקחת יותר, כי זה 4.5 השנה הזאת

מענקים, 4.5 הלוואות, זו התוכנית, בכל מקרה

לקחת. עכשיו, אנחנו בתוכנית,

משה אופיר: אני חושב שאנחנו לוקחים סיכון גדול מדי, כל עוד

אין לנו תוכנית,

שי רוזנצוויג: אנחנו בתוכנית,

משה אופיר: תן לי להגיד, תן לי להגיד,

שי רוזנצוויג: מבחינתי,

משה אופיר: כל עוד אין תוכנית חתומה ומאושרת,

אודליה גוטל: יש תוכנית חתומה ומאושרת.

משה אופיר: אני לא רואה חתומה ומאושרת.

שי רוזנצוויג: שנייה, זו תוכנית שכתובה על דף של משרד הפנים,

הלוגו שלהם מתנוסס למעלה. הכותרת שלו זה:

"המנהל לשלטון מקומי, מדינת ישראל – הסדר הבראה, מועצה מקומית אלפי מנשה..."

אם זה הכול היה מאושר,

משה אופיר:

רגע. הם כותבים את מה אני צריך לעשות, ובסוף יש פה שתי חתימות.

שי רוזנצוויג:

אז למה הם לא נותנים מענקים?

משה אופיר:

איך? היא הסבירה לך, אני אקרא את השורה עוד פעם, הם רוצים לתת, הם מתארגנים לזה, והיא אמרה שזה יגיע בשבועות הקרובים.

שי רוזנצוויג:

סליחה, הכול זה? אנחנו שנה בתוך התוכנית? חצי שנה? עוד לא שלושה חודשים בתוך התוכנית.

אבל יש אבני דרך שהם כתבו, הם לא עומדים באבני הדרך של עצמם.

אורית שגיא:

אבן דרך אחת, הכי כבדה שלקחנו שם מיליון וחצי, הם מתארגנים. המדינה עכשיו, היא גם לא במצב סטאטוס רגיל. אתם שואלים אותי אם זה קשור? לא יודע, לא סטאטוס רגיל. בחירות הסתיימו והתחילו עוד פעם בחירות.

שי רוזנצוויג:

אנחנו כרגע, ואני בקשר יומיומי איתך, ותחת תוכנית ממשלתית של משרד הפנים, חתומים על ידם, מאושרים על ידם. היום דיברתי איתה, אמרתי לה – את רוצה לעלות אולי בלייב? זה לא התאפשר, היא אמרה לי – תגיד להם שכמה שבועות המענקים יגיעו. אמרתי – זה לא עוזר, שאלתי אותה שוב, אנא תני לנו תאריך, כי אני אומר, זה לא עובר מסך, תגידי את זה את. הכסף הזה יגיע.

אגב, אם הוא לא יגיע, מה יעשו? ימנו לנו חשב מלווה? מה יש לנו? מה יעשו? לא נשלם לזבל? לא משלמים לו. מה יקרה אם לא...

- אורית שגיא:** מה אנחנו נעשה, לא מה הם יעשו.
- משה אופיר:** אני לא הייתי נכנס להרפתקה של 4.7 מיליון ₪ גירעון ב-2019,
- שי רוזנצוויג:** כרגע אתה בתוך תוכנית,
- משה אופיר:** אם הייתי יודע שבאוקטובר...
- שי רוזנצוויג:** כרגע נתנו לך את כל המידע שעוזר לך להתנהל הלאה.
- שלומית ארצי:** אני רק רוצה דבר אחד, את החיוב רטרואקטיבית, לא חייבים...
- (מדברים ביחד)**
- שלומית ארצי:** מכיר את תוכנית 79 א' תוספת ארנונה סליחה רגע, תיקון מספר 161.
- שי רוזנצוויג:** רגע, שנייה.
- (צעקות ברקע)**
- שי רוזנצוויג:** רגע, שקט, אלי תזרים ותקציב זה שונה, אנחנו כבר לומדים את זה כל...
- שלומית ארצי:** אני מבקש, אילן שנייה,
- אורית שגיא:** זה בכלל לא משנה מה יותר גבוה ממה, זה שני דברים משנים.
- שי רוזנצוויג:** רגע, בוא נחזור, משה, אני רוצה... לוודא שסיימת.
- (מדברים ביחד)**
- אודליה גוטל:** דליה, ואנחנו עוברים לנושא הבא.
- דליה לוי:** בהמשך למה שמשה אמר, אוקיי? הגודל של הגירעון כשאנחנו יודעים שאנחנו בעצם לא קיבלנו מענקים. אם לא קיבלנו מענק באבן דרך ראשונה, שאנחנו יישמנו אותה, ואת ההלוואה שקיבלנו, שאנחנו אישרנו אותה, לתשלום לספקים, נאלצנו להשלים חובות בבנקים, לסגור אשראי.
- שי רוזנצוויג:** נכון.
- דליה לוי:** עוד אשראי.

- שי רוזנצוויג: נכון.
- דליה לוי: שזה דבר, שגם מעמיד אותנו בסיטואציה לא נכונה.
- שי רוזנצוויג: הוא כתוב בתוכנית ההבראה אבל.
- דליה לוי: לא.
- שי רוזנצוויג: מה זאת אומרת? חח"ד? בתוכנית שעשינו.
- דליה לוי: לא, כשאנחנו אישרנו את ההלוואה, אני זוכרת את הפילוח של העוגה היפה, עם האחוזים, עם הזה. לא דובר על זה שזה הולך לחח"ד.
- שי רוזנצוויג: משרד הפנים,
- דליה לוי: רגע, אתה אומר משרד הפנים, אני מקבלת את זה שאתה אומר משרד הפנים, אני לא אומרת,
- שי רוזנצוויג: למה שאני אוריד לעצמי את האשראים?
- דליה לוי: לא אמרתי ששי קם בבוקר והוא החליט את ההחלטה על דעת עצמו. אני רק אומרת, שמשרד הפנים, מצד אחד, מאלץ אותנו לעשות צעדים מסוימים, מצד שני, הוא לא עומד בהתחייבויות שלו, וזה מה שמלחיץ אותנו.
- שי רוזנצוויג: אז אני אומר לכם, אז אני רוצה להגיע ולהגיד לכם, נעשה... אני מבין את החשש, בהחלט מבין אותו. אם היה פה חשב מלווה, אז משרד הפנים היה פחות דומיננטי. מאחר והחשב המלווה עדיין נמצא בתהליכי מכרז, מינוי, הוא יותר דומיננטי. אנחנו מנסים להתנהל בתוך הדבר הזה. משרד הפנים, פועל להשגת הכספים, על מנת להעביר אותם אלינו.
- אמר, כתבנו היום בצורה חד משמעית, שזה ייקח כמה שבועות. אני מקווה שזה יהיה פחות מאשר יותר, ואין לנו יותר מדי ברירה, אלא להתנהל בצורה אחראית, במסגרת תוכנית ההבראה. אני, כרגע, מה השאיפה שלי? יש לי 20 אבני דרך? לא יודע כמה?

השאיפה שלי לממש, לסיים כמה שיותר אבני דרך. אני עובד על הדבר הזה, כמו משוגע. ליישם אבני דרך. עוד אבני דרך, שיגיע הרגע, שאני אוכל לתת להם, באותו רגע הם יאשרו את זה, גם זה לוקח להם, גם האישור של האבן דרך הזו שאני נותן להם, מהרגע שנתתי להם, לוקח להם כמה שבועות. לקח להם שבועיים, ועוד לא אישרו לי את זה, אישרו? עוד לא אישרו את זה. למה? כי יש שם בודק אבני דרך,

משה אופיר: איזה אבן דרך לא אישרו? לא הבנתי.

שי רוזנצוויג: נכון ביקשנו, ספרנו כמה אבני דרך ואמרנו אנחנו רוצים, כי ה - 2 מיליון ש"ח, כי ה - 2.5,

משה אופיר: זה אבני דרך שעמדנו בהן כבר? בכל?

שי רוזנצוויג: אנחנו טוענים כבר שכן שלחנו לבדיקה. הוא יכול להגיד - שמעו, בזה עמדתם, בזה לא עמדתם, כל אחד והסטנדרט שלו. לא מכיר. זה לבד נמצא אצלו כבר שבועיים, והוא אומר לי - כן, חלק בדקתי חלק לא בדקתי.

אז אני יכול להגיד לו, שמע, אני כבר אמרתי להם שאני רוצה לקחת את זה, זה המצב. אני, שי רוזנצוויג, אני ראש המועצה, לא מנסה פה להסתיר משהו, לא מנסה פה לעשות סיבוב. לא מנסה לעשות פה סיבוב ולא מנסה עכשיו להתנהל במצב שהוא לא יודע, מקביל או הזוי. אני מתנהל במסגרת התוכנית. אני ניתחתי את תמונת המצב, חשב עוד לא הגיע? אני עכשיו נהייתי החשב. לא חותם על שום דבר, כל דבר, אני עכשיו החשב. אני מסתכל על הדברים האלה. אבני דרך, חילקנו פה לקבוצות, ואנחנו עושים את זה כל אחד בגזרה שלו, מנסה לממש את האבן דרך. מנסים לראות מה יש לנו לקחת, הלוואה?

פיין, ממילא יש לנו לקחת 4.5 מיליון השנה, אם אני אוכל, מי אמר שאני אגיע לזה בכלל?
את הכסף הזה, או שאני משלם עם זה כן, חובות, לא משנה לבנקים, חובות לספקים, חובות למתנ"ס, חובות. זה הולך – חובות. חלק מזה, חלק קטן מזה, הוא גם בא לממן את השוטר, כי השוטר, אמרנו, השוטר את ה-4.4 מיליון, מישהו צריך לממן אותו. זו התוכנית.

אני מבין את החשב, מבין את החשב,
יש לך אישור לרשום הכנסה מהלוואה בתקציב השוטר?
לא. **אילן דולב:**
אז איך זה מממן את השוטר? אתה לא יכול לתת שום שירות עם הכספים האלה, איך זה מממן את השוטר?
הגירעון שלך מוכר בתוכנית ההלוואה. **אילן דולב:**
אין בעיה, הכול בסדר. זה כבר מוכר, עברנו, הכנסנו את זה, בסדר. אבל זה לא מוסיף שום דבר. **אילן דולב:**
זה ... בין תקציב לתזרים. **אורית שגיא:**
הכול שאלה איך מסתכלים על הדברים. **משה אופיר:**
אני רוצה לשאול את חייקין שאלה פה, לעניין של... **שי רוזנצוויג:**
אבל שאלה מסכמת, ואני רוצה זה, כי אני מרגיש שעדכנו את הכול... **משה אופיר:**
שאלה ספציפית, לא מסכמת. אני לא מסכם שום דבר. **שי רוזנצוויג:**
אני אסכם. **משה אופיר:**
חייקין, אני רוצה לשאול אותך שאלה. אתה ראית את המסמכים ששי הציג לנו, אני מניח. **עו"ד ברוך חייקין:**
איזה מסמכים?

- משה אופיר:** לגבי תוכנית ההבראה, מה שאמרה הממונה, ומה שאמר זה ומה שאמר זה. אני רוצה לשאול אותך שאלה, מבחינת משפטית, במידה ואחרי הבחירות, סתם לדוגמא, כן? יבואו ויגידו – אנחנו לא רוצים יותר.
- שי רוזנצוויג:** לא מכירים בתוכנית.
- משה אופיר:** יש לנו קייס, על סמך הניירת הזאת, לבוא ולהגיד לכם – רבותיי, אנחנו דורשים את זה, יש לנו קייס משפטי?
- עו"ד ברוך חייקין:** זה בעייתי. תביעה כספית, אם אתה מתכוון, התשובה היא לא. אם אתה מתכוון לעתירה לאלף אותם לעשות פעולה מנהלית, יכול להיות. אבל אני לא יכול לתת תשובה חד משמעית. תביעה כספית – לא. עתירה? יתכן.
- אורית שגיא:** שאלה מצוינת.
- משה אופיר:** אז אני בספק, ואני מבחינתי, לאור התשובה שלך, אני מבחינתי, כל תוכנית ההבראה היא בסימן שאלה, כי אני לא יכול לאלף אותך. את האמת.
- שי רוזנצוויג:** למה לא?
- משה אופיר:** את האמת.
- עו"ד ברוך חייקין:** למה לא תביעה כספית? זו פעולה מנהלית. אבל עתירה, אני חושב ש...
- שי רוזנצוויג:** זה אפשר להגיד על כל דבר, אבל.
- עו"ד ברוך חייקין:** לא.
- שי רוזנצוויג:** זה מול המדינה, תראה, זה בעייתי מאוד... בתור חבר מועצה,
- משה אופיר:** אני רוצה לעזור ליישוב,
- שי רוזנצוויג:** אתה בכל מקרה רוצה,
- משה אופיר:** אני אומר, כל עוד יש לנו ציפור בעץ, אנחנו צריכים

להשאיר על העץ, ולא ביד.

שי רוזנצוויג: אתה רוצה לשלם חובות שהתווספו פה, חובות גדולים, אתה רוצה לשלם אותם. עוד לא מצאת פה בור של נפט, אתה יודע, ואף משקיע, כן? לא תגייס פה כספים ממשקיעים כדי לשלם את החובות של הזבל.

שלומית ארצי: מצד שני, אנחנו לא מחליפים כסף בכסף, אם יש לי חוב בבנק, והוא הופך לספקים, זה אותו הדבר.

שי רוזנצוויג: בסוף יש פה מועצה, היא תחליט, אם לא רוצים לרוץ עם הדרך, אם לא רוצים לעמוד, לא רוצים לממש, לא רוצים לקחת את ההלוואות כדי שנוכל לממש את זה, להכין חובות, זה לא יקרה. יש פה מועצה, אני אומר לכם, לא יקרה. אני אעבוד לפי הספר, כמו שעומדת התוכנית, אני אעלה, אציע. אם המועצה לא תרצה, זה לא יקרה. אני חי עם הכול...

משה אופיר: אתה מבין שאנחנו, אני חוזר ואומר, יש לנו הבטחה שאני בספק אם נוכל לממש אותה, במידה והם לא ירצו לעשות את זה. לכן, כל עוד יש סימני שאלה, אז אני רוצה להיות זהיר.

שי רוזנצוויג: מי לא ירצה לעשות את זה? מה נכנס... ולא מתממש? זהו, זה כבר בתוכנית העבודה של מדינת ישראל. לא רק אנחנו, אגב, לא רק אנחנו,

משה אופיר: אני חושב שמיצינו, כל אחד אמר את מה שהוא חושב, מיצינו.

שי רוזנצוויג: יש עוד שלושים רשויות בסטאטוס שלנו. עוד משהו? **משה אופיר:** לא, בעניין הזה, אני מוריד את ההצעה שלי מסדר היום.

שי רוזנצוויג: הצעתך התקבלה. אוקיי.

**הצעה לסדר משה אופיר – 2 – 2 – זכות חברי המועצה/ועדת
הבניה לקבל מידע ממחלקת הנדסה**

שי רוזנצוויג: זכות חברי המועצה משה אופיר, זכות חברי המועצה

לקבל, או חברי ועדת הבניה לקבל מידע במחלקת
ההנדסה, בסדר?

דנו בזה בישיבת ההנהלה,

משה אופיר: חייקין, גם כן, נדרש פה לעניין.

שי רוזנצוויג: וזה בעיקר חייקין נדרש, חייקין, תהיה מרוכז, שאל

את השאלה ואתה תידרש, בבקשה.

עו"ד ברוך חייקין: על מה?

שי רוזנצוויג: תקשיב.

משה אופיר: אני רוצה להעלות סיטואציה שהייתה עבורי מאוד

מביכה. מאוד מביכה. אני, מר חייקין הנכבד,

עו"ד ברוך חייקין: אני מקשיב,

משה אופיר: כחבר מועצה, התבקשתי על ידי חשב לשעבר, לא

משנה, שהעניין שלו נדון בוועדת הבניה, קיבל בכתב

למלא תנאים כאלה ואחרים, ואמר לי – שמע, אני

לא מבין מה רוצים ממני, אתה יושב שם מספיק

שנים, אתה בטח מבין יותר ממני, בוא תלך איתי

לזה, ותסביר לי מה רוצים ממני. הוא הביא לי את

האדריכל שלו, שיעזור לו להבין מה קורה שם. אוקיי.

הנושא שלו גם אמור להיות נדון בישיבת ועדת

הבנייה הקרובה. אני בא למהנדסת אומר לה מה זה,

מה זה, מה זה – אתה אין לך זכות לדבר איתי בכלל

על העניין של... אבל אני עדיין יושב פה, הוא ביקש

ממני שאני... ואני רוצה להסביר לו מה הוועדה רוצה

ממנו. לא, בלי אישור מהמנכ"לית, בלי אישור מזה,

בלי אישור מזה...

התקשרתי למנכ"לית, הייתה בשיחה, כנראה לא

הסתייע שהיא תיתן אישור, אחרי זה היא אמרה לי, שבכלל יש חוות דעת שחברי מועצה, גם אם הבן אדם מבקש מהם, לא שאני בא ואני מחטט בתיקים של האנשים, בשביל לדעת מה הם בונים, שאני חושב שזו גם כן זכותי, כחבר ועדה. אני חושב שזאת זכותי, אם אני חבר ועדה, ויש מישהו שהעניין שלו נדון בפניי, על חריגות, ואני אישרתי את החריגה, או לא השארתי את החריגה, אבל הייתי מעורב... אני יכול לבוא אחרי חודש - חודשיים - שלושה, ולראות את התיק שהובא בפניי. זה לא שזה מוסתר ממני.

אבל אני לא מדבר על זה, אני מדבר על מקרה ספציפי, שבן אדם בא אליי ואומר לי - בוא איתי, להסביר לי מה הוועדה רוצה ממני. ואני מקבל זה, זה מאוד הביך אותי.

שי רוזנצוויג: אז השאלה שלך היא?

עו"ד ברוך חייקין: למה הובכת?

שי רוזנצוויג: לא, כללי, בוא דבר. האם מותר לחבר מועצה לקבל פרטים על תושב,

עו"ד ברוך חייקין: לא, בוא נעשה שנייה סדר, רגע,

שלומית ארצי: האם לחבר מועצה מותר ללוות תושב, זה ללוות. הוא לא בא לבקש שיהיה לו אישור, הוא בא עם אותו אדם לגשר.

שי רוזנצוויג: כן, הוא הבין.

משה אופיר: לא לגשר, להסביר לו מה קורה.

שלומית ארצי: להסביר לו מה רוצים ממנו.

עו"ד ברוך חייקין: העניין הוא כזה, חבר מועצה יש לו מספר זכויות שרשומות בתקנון, מקביל לפקודת העיריות, יש סעיף דומה, אני יודע שאתה מכיר את הסעיפים,

משה אופיר: מה?

- עו"ד ברוך חייקין:** יש סעיפים דומים בפקודת העיריות.
משה אופיר: אוקיי.
- עו"ד ברוך חייקין:** אני יודע שאתה ואני כבר דנו בסעיפים האלה, של זכות העיון של חבר מועצה. בסדר? שנייה לפני, שנייה,
- משה אופיר:** דבר מה שאתה רוצה, אני לא מפריע לך.
- עו"ד ברוך חייקין:** לא, אני רואה אותך לוקח אוויר לענות לי. אני מכיר את ה...
שי רוזנצוויג: הוא לוקח אוויר.
משה אופיר: מההרצאה.
- עו"ד ברוך חייקין:** לא, לא, אני אעשה את זה קצר. יש לך זכות לקבל מידע, כאשר נושא עולה לשולחן הדיונים, גם מידע שנוגע לפרטיותו של אדם, יש לך זכות לקבל, כאשר הנושא עולה. אין לך זכות, בהחלט, לבוא לכל פקיד פה, במועצה, ולבקש ממנו ישירות מידע, לשבת איתו על תיק של תושב וכדומה.
ראש המועצה, או במקרה הזה יושב ראש הוועדה, יכול להתיר במקרים מסוימים, בחריגים להגיד לך, טוב בוא תעשה דבר כזה או אחר. אבל אם אתה שואל אותי אם יש זכות מוקנית לחבר מועצה לייצג תושב מול המערכת? התשובה היא לא. השדה שאנחנו מייצגים בו,
משה אופיר: מה זה לייצג?
- עו"ד ברוך חייקין:** שנייה, אני אדבר בשפה שלי, ואתה תבין. השדה שחברי מועצה משחקים בו, זה השולחן הזה. בין היתר. זה הוועדות, זה ישיבות המועצה וכדומה. חבר מועצה, תחשוב שחבר עיריית תל אביב, יאסוף עכשיו, ואני בכוונה לוקח את הדוגמא הקיצונית, יבוא עכשיו עם 20 מקרים למחלקת הנדסה, ויגיד -

אני רוצה עכשיו, הנה התושבים פה, בואו נכנס לזה,
אני רוצה לדבר... זה לא עובד ככה.
מערכת מנהלית לא עובדת בצורה כזאת, היא עובדת
לפי הסדרים שיש לה בחוק.

שי רוזנצוויג:

נגיד אני יכול להסמיד,

חבר המועצה, הוא מבחינתך... אם באים אליו
תושבים,

משה אופיר:

שנייה, לא סיימתי.

עו"ד ברוך חייקין:

הוא אומר, אני לא יכול לעזור, אסור לי לעזור לכם.
בשביל מה אני יושב במועצה?

משה אופיר:

אם אתה מדבר על כך שה'לעזור', פירושו ללכת
לפקיד ולקדם את ענייניו של התושב,
לא לקדם, לברר.

עו"ד ברוך חייקין:

משה אופיר:

אני חושב שזה בעייתי מאוד. אבל, אתה,

עו"ד ברוך חייקין:

עורך דין יכול לבוא עם התושב?

משה אופיר:

כן, אבל אני לא סיימתי.

עו"ד ברוך חייקין:

לא חבר מועצה.

שלומית ארצי:

אבל רגע, אני לא סיימתי את הדברים. עכשיו, אם
הסיטואציה היא, תקן אותי אם אני טועה, תבהיר לי
אם זו הייתה הסיטואציה, שאתה מתלווה לתושב,
אבל אתה לא פעיל, אלא אתה פשוט מתלווה אליו
כדי להסביר לו דברים, אין לי שום עניין בזה. זה
בסדר, אם התושב מבחינתו, אתה יכול להיכנס
איתו, והוא אין לו בעיה עם זה, זה בסדר מבחינתי.
אין בעיה עם זה.

עו"ד ברוך חייקין:

עכשיו, אין בעיה עם זה...

משה אופיר:

אבל אם אתה בא לייצג את התושב מול המערכת,
אני חושב שזה בעייתי.

עו"ד ברוך חייקין:

אני לא בא לייצג, אני בא לבדוק מה רוצים מהתושב

משה אופיר:

- הזה.
- שי רוזנצוויג:** משה, אם יש לך דבר... צריך לדבר איתי.
- שלומית ארצי:** אתה יכול להשתתף בשיחה?
- עו"ד ברוך חייקין:** אם אתה בא איתו, אתה צריך לבוא איתו.
- משה אופיר:** לא, אני מבקש שתסביר לי,
- אורית שגיא:** הוא מתווד.
- עו"ד ברוך חייקין:** אבל הוא לא מתווד, חבר מועצה הוא לא מתווד.
- עו"ד ברוך חייקין:** (מדברים ביחד)
- עו"ד ברוך חייקין:** שנייה, אבל אני אומר לך, אם מה שאתה רוצה, אנחנו מדברים על דקויות שזה חבל, כי אני מניח שאם תוותר,
- משה אופיר:** אני רוצה שאתה תיתן תשובה, שאם תושב פונה אליי כחבר מועצה, והוא לא מבין משהו, ואני בא איתו ל.... היא צריכה להסביר לי,
- עו"ד ברוך חייקין:** לא, היא לא צריכה להסביר לך. סליחה, היא לא... היא צריכה להסביר לתושב. אם אתה רוצה להסביר לתושב את מה שהמהנדס,
- משה אופיר:** אבל אני יושב איתו.
- עו"ד ברוך חייקין:** אז אני אומר, אם אתה רוצה להסביר לתושב, את מה שהמהנדסת מסבירה לו, כי הוא לא מבין את זה, אין לי בעיה עם זה, זה בסדר גמור. אבל היא לא מסבירה לך, היא מסבירה לתושב.
- אורית שגיא:** בסדר, אבל הוא יכול להשתתף בשיחה?
- עו"ד ברוך חייקין:** אני אבל אמרתי.
- משה אופיר:** אני יכול לשאול שאלות את המהנדסת?
- עו"ד ברוך חייקין:** אנחנו לא נרד לדברים כאלה, עזוב, זה לא מכובד.
- שי רוזנצוויג:** אם אתה מבקש ממני, אני יכול להסמך.
- עו"ד ברוך חייקין:** שי, אבל אני רוצה שתבין מאיפה זה נובע.
- משה אופיר:** אני רוצה שאתה תסביר את זה למהנדסת.

- אורית שגיא:** כן, גם אני, אני מבקשת.
- משה אופיר:** לא,
- עו"ד ברוך חייקין:** מה אתם רוצים?
- משה אופיר:** המהנדסת לא יודעת את זה.
- אורית שגיא:** תקשיב, הדלתות סגורות, אי אפשר להיכנס. הרבה פעמים זה עניין של תקשורת, אוקיי? שהתושב בא, והוא עמוס, והודעה מראש תוקפנית. כשהוא מבקש מאיתנו להתלוות, זה בסך הכול להיות איזשהו גשר, ולא לקחת עמדה, ולא מייצגים, ואנחנו לא קובעים חוקים בתוך החדר, אלא פשוט יותר קל לו, לפעמים, לשמוע את זה ממישהו שהוא חיצוני.
- שי רוזנצוויג:** אני יכול להסמיך את מחזיקת תיק ההנדסה כן לעשות את זה? לתת לה את...
- עו"ד ברוך חייקין:** אתה יכול לאשר את הכול. אבל אתם צריכים להבין, אתם מסתכלים... אני רוצה להגיד משהו, אני רוצה שאתם תבינו...
- משה אופיר:** יש בעיריית תל אביב מחזיק תיק הנדסה, הוא יכול לעשות את זה?
- עו"ד ברוך חייקין:** שוב,
- שי רוזנצוויג:** אם אני מסמיך אותו, אז כן.
- עו"ד ברוך חייקין:** קודם כל, אני לא יודע מה קורה בעיריית תל אביב, ולא מכיר את הנהלים של תל אביב. אבל אני רוצה, אתם מסתכלים ואני מבין את זה, אתם באתם מפה, לשרת את התושבים.
- עכשיו, תסתכלו על הצד השני, יושב פקיד חיצוני, שאתם קובעים גם את משכורתו ואתם קובעים את תנאיו, ואתם שולטים לא מעט בעבודתו, ואתם מתלווים לתושב, שרוצה דבר מסוים מאותו פקיד, ואתם מבינים באיזו רתיעה נמצא פקיד מהנוכחות

שלכם שם?

אז אולי אתה, שכולם מכירים אותך, אתה אדם טוב לב ואתה לא תעשה דבר כזה. אני, בזהירות אני אומר, שאני בטוח שיש פה ושם נבחרים ציבור, שכן ישתמשו במעמדם...

משה אופיר:

לא באלפי מנשה.

עו"ד ברוך חייקין:

אני לא אמרתי. אמרתי יש פה ושם פקידי ציבור. אבל, כדי שלא יהיה דבר מהסוג הזה, קבעו כללים מסוימים, שמי שנמצא בעמדה שלכם, לא יכול להשפיע על אותו פקיד ציבור,

משה אופיר:

מה זה להשפיע? לקבל הסברים אני מדבר.

עו"ד ברוך חייקין:

משה, אתה צריך להבין שכשאתה מבקש הסבר מפקיד, ואתה בכמה דרגות מעליו, במובן מסוים, אתה צריך להבין את הרתיעה שלו ואת החשש שלו. זה לא כזה פשוט.

משה אופיר:

אני מכיר פה פקידי ציבור, שאומרים לחברי המועצה שאחראיים עליהם בוועדה – אני לא רוצה לדבר איתך בכלל, תבוא לישיבה בעוד חודשיים, משהו כזה, ואולי אני אגיד לך משהו.

עו"ד ברוך חייקין:

אז אני אומר לך שבהרבה מאוד רשויות, חבר מועצה באמת לא ייגש לפקיד, כי הם מקפידים על זה, בדיוק מהחששות האלה. וזה לא באלפי מנשה, אני, אתם יודעים, באלפי מנשה הרבה שנים, לא ראיתי פה אי פעם משהו שאפילו מתקרב לזה, כן? שלא תהיינה אי הבנות. אבל אתם צריכים להבין שמערכות מהסוג הזה, ואנשי ציבור שבאים למערכות מהסוג הזה,

משה אופיר:

ומי שמחזיק תיק מסוים? תיק החינוך, תיק ההנדסה, הוא יכול לדבר עם מנהל המחלקה?

עו"ד ברוך חייקין:

שיתאמו את זה עם יושב ראש הוועדה, והוא יקבל

- החלטה וזהו. אני אמרתי, יש שיקול דעת.
שי רוזנצוויג: אוקיי, חבר'ה, נושא הבא.
משה אופיר: אני משנה למחזיק תיק,
עו"ד ברוך חייקין: נו, באמת, אופיר. זה בדיחה, אתה שאלת שאלה רצינית, ואתה הופך את זה לבדיחה.
משה אופיר: מה זה הביך אותי, ... ומנפנפים אותי, כאילו אני...
שי רוזנצוויג: בסדר, אבל הוא ענה לך. סעיף מספר שלוש.
משה אופיר: נעלבתי, את האמת, נעלבתי.
שי רוזנצוויג: אני רוצה להתנצל, באמת, אם נעלבתי. אני לא מבין,
משה אופיר: אני אומר לך שמאוד נעלבתי.
שי רוזנצוויג: מאמין לך.
משה אופיר: מאוד נעלבתי.
עו"ד ברוך חייקין: ... אומרת שגם אני צריך להתנצל.
משה אופיר: איתך אנחנו לא מדברים, איתך, אסור לך לדבר. מה זה?
שי רוזנצוויג: אני לא ידעתי שככה,
משה אופיר: בשביל מה אני חבר מועצה פה? בשביל להצביע בעד התקציב?
שי רוזנצוויג: אני מתנצל, זה לא אמור להגיע... מילא אם אתה מצביע בעד התקציב.
משה אופיר: מה,
שי רוזנצוויג: משה, היום אתה בכושר שיא, אני חייב לומר.

3. **עדכון מסגרות אשראי זמן קצר (חח"ד) – בנק לאומי יישאר ללא שינוי ויעמוד 1.3 מיליון ₪, בנק אוצר החייל – מתבטל, על פי אישור הממונה האשראי בבנק מזרחי גדל ב- 299 אלף ₪ ויעמוד על 2.274 מיליון.**

אודליה גוטל: סעיף 3 – אנחנו מתקדמים, סעיף 3. עדכון מסגרות

אשראי, גזבר?	
אילן?	שי רוזנצוויג:
מה?	אילן דולב:
עדכון מסגרות אשראי. כל מה שאנחנו מדברים פה דנו בישיבת ההנהלה.	שי רוזנצוויג:
סעיף 3, עדכון מסגרות אשראי, מסגרות חח"ד שאושרו במועצה בתחילת השנה, אישרתם פה ב- 1.1, או ב- 31.12, 1.3 מיליון ₪,	אילן דולב:
רגע, אני רוצה לרשום את זה.	משה אופיר:
כתוב לך בדף.	אילן דולב:
לא, אל תגיד לי, 1.1 בנק לאומי.	משה אופיר:
לא, 1.3 בנק לאומי.	אילן דולב:
1.3, איפה יש לך את זה?	משה אופיר:
	(מדברים ביחד)
עברנו על כל הדברים בישיבת ההנהלה. אם מישהו לא קיבל את זה, אני אשלח במייל, אין שום בעיה.	אודליה גוטל:
בנק אוצר החייל, 1.2 מיליון, בנק מזרחי 1.975 מיליון ₪.	אילן דולב:
רגע, מזרחי כמה?	אודליה גוטל:
1.975.	אילן דולב:
אוצר החייל כבר נסגר, לא?	אודליה גוטל:
במסגרת תוכנית ההבראה, עם קבלתה,	אילן דולב:
כמה זה ביחד פה? שלושתם ביחד?	משה אופיר:
4.5 כמעט.	אילן דולב:
4.5.	משה אופיר:
במסגרת תוכנית ההבראה, עם קבלת ההלוואה של 1.5 מיליון ₪, אבן דרך ראשונה, בוטלה, על ידי משרד הפנים, מסגרת האשראי בבנק אוצר החייל. כנגד...	אילן דולב:

- 1.2. **אורית שגיא:**
אילן דולב: המסגרת של אוצר החייל,
שי רוזנצוויג: חח"ד הלך.
אילן דולב: חח"ד הלך. כנגד זה, אישרו לנו להעמיד את בנק מזרחי, ב-2.274, להמיר 300 אלף ₪ לבנק מזרחי.
שי רוזנצוויג: שיש לך שם חח"ד, רק להגדיל אותו בעוד 300 אלף ₪.
אילן דולב: נכון.
אורית שגיא: מתי אישרו לנו את זה, אילן? כי זה משהו שאמרת...
אילן דולב: לפני חודש. לא השתמשנו,
אורית שגיא: לא, בישיבה אמרת שאתה אולי תיקח עוד 300 אלף ₪ במסגרת ה-4.5 מיליון ₪.
אילן דולב: אז עכשיו הם אישרו לנו את זה. תחזרי שוב על מה שאמרת?
אורית שגיא: רגע, שנייה, דקה. זה מה שנאמר בישיבת ההנהלה, אבל רגע.
אילן דולב: איזו ישיבת הנהלה, האחרונה?
אורית שגיא: שהיינו, האחרונה. אנחנו אישרנו בתחילת השנה מסגרת אשראי של בערך 4.5 מיליון ₪, כוללת של כל הבנקים.
אילן דולב: אוקיי.
אורית שגיא: במסגרת תוכנית הלוואה, עדכנת אותנו,
משה אופיר: כל התוכנית הזאת, אני קראתי לה, לא תוכנית הבראה, תוכנית הלוואה. אז הנה, היא נתפסה לזה. אבל זה טוב שהכנסתם את זה לראש.
שי רוזנצוויג: אנחנו נחזור אליך, איך אמר יהודה ברקן? עוד כמה שבועות כשנקבל את המענקים, אנחנו נחזור אליך.
אורית שגיא: אמן, אמן שנקבל את כל המענקים.
שי רוזנצוויג: יאללה, אין לנו...

- אורית שגיא:** בתוכנית, בהלוואה האחרונה שבעצם נלקחה, שהייתה אמורה, כמו שנאמר כאן, לשלם עבור תשלום לספקים, בסופו של דבר, סגרתם את מסגרת האשראי של 1.2, באמירה שאנחנו בהליך גמילה מאשראי בבנקים, ובהנחיית משרד הפנים, כחלק מתוכנית ההבראה.
- במקביל, ציינת שיש קושי בתשלום שכר, ושיכול להיות שתצטרך לקחת עוד אשראי של 300 אלף ₪, מבנק אחר, כדי לשלם את השכר, ושבמסגרת ה-4.5 מיליון ₪, יש לך בעצם אישור רשמי לעשות את זה.
- אילן דולב:** אפשר לנייד, כן.
- אורית שגיא:** אוקיי, אז זה מה שקרה, בעצם.
- אילן דולב:** כן.
- אורית שגיא:** בסדר.
- אילן דולב:** משרד הפנים אישר לנו להגדיל בבנק מזרחי. עכשיו אני רק מביא את זה לשולחן כאן, לאשר...
- שי רוזנצוויג:** אנחנו מבטלים את האשראי...
- משה אופיר:** כמה אשראי יהיה לנו כעת, אחרי שמאשרים? סך הכול?
- אילן דולב:** 3.5.
- משה אופיר:** 3.5?
- אילן דולב:** 3.6.
- משה אופיר:** ואתה מבין שיש לך יד חופשית לקחת עוד 900?
- אילן דולב:** לא, אין לי. ה-900 נעלם.
- שי רוזנצוויג:** הורידו את זה.
- אורית שגיא:** אבל שאלנו את זה בישיבת ההנהלה ואמרת שלא.
- אילן דולב:** משרד הפנים, תראו, במסגרת השולחן הזה, יש לי אישור להגדיל ל-4.5. האישור היה בתחילת השנה. משרד הפנים לא מאפשר את זה. משרד הפנים הודיע

לנו חד, חלק וברור, שהוא רוצה במסגרת אבני הדרך, גם אבני הדרך הבאים שנקבל, הוא רוצה להקטין את מסגרות ה...

הגמילה מחח"דים...

שי רוזנצוויג:

הוא רוצה להביא אותנו בסופו של יום ל-2.5 מיליון ₪.

אילן דולב:

אז האם אנחנו יכולים להצביע על כל הדברים ביחד, כדי לסגור את הפרק הזה? זאת אומרת, להוריד כבר את ה-900 אלף ₪, ולאשר במקביל את ה-300?

אורית שגיא:

תאשרי את אבן הדרך הבאה,

אילן דולב:

מה זה קשור אחד לשני?

אורית שגיא:

כי אני לא הולך להוריד עכשיו עוד 900 אלף ₪.

אילן דולב:

אבל הורדת. עכשיו אמרת שהורדת.

אורית שגיא:

את מדברת על אחורה?

אילן דולב:

כן.

אורית שגיא:

אז בואו, ההחלטה,

אילן דולב:

תקרא את ההחלטה.

שי רוזנצוויג:

בוא נקרא את נוסח ההחלטה.

אילן דולב:

הבנת מה שאני אומרת?

אורית שגיא:

בדיוק מה שאת אומרת, זה מה שהולך להיות...

אילן דולב:

קרא את נוסח ההחלטה.

שי רוזנצוויג:

מעולה.

אורית שגיא:

הצעת ההחלטה: ממליצים לעדכן את מסגרות

אילן דולב:

האשראי כדלהלן בנק לאומי ישאר על 1.3 מיליון ₪,

המסגרת בבנק אוצר החייל - מתבטלת, ובבנק מזרחי

נעמוד על 2.274, הכול בכפוף לתנאי בנק מזרחי. יש

עיבוד הכנסות עצמי, כמו שאנחנו עושים כל תחילת

שנה.

תגיד את הסך הכול.

אורית שגיא:

- משה אופיר:** זאת החלטה, 4.5.
- אורית שגיא:** כן.
- אילן דולב:** מבטל את החלטת המועצה הקודמת, משיבת המועצה שאישרה את מסגרות החח"ד בתחילת השנה.
- אורית שגיא:** משה, לא, זה לא מה שאתה אמרת.
- אילן דולב:** אני מבטל את ההחלטה הקודמת של ה-4.5.
- משה אופיר:** שזו תהיה המסגרת,
- אילן דולב:** זו ההחלטה עד סוף השנה.
- משה אופיר:** וזה מבטל את ההחלטה של ה-4.5.
- אילן דולב:** עד סוף השנה.
- משה אופיר:** מה שביקשת, זה מה שהצעתי.
- אילן דולב:** המסגרת הזאת, היא עד סוף השנה.
- אורית שגיא:** זו המסגרת הכוללת, המאושרת לאשראי עד סוף השנה? זה מה שנאמר פה?
- אילן דולב:** כן. יכול להיות שאני אבוא אליכם...
- (מדברים ביחד)**
- אילן דולב:** יכול להיות שאני אבוא אליכם בהמשך, במידה ואני אקבל תנאי אשראי חליפיים מבנקים אחרים, לנייד מסגרות. ניווד מסגרות. אבל אנחנו...
- שי רוזנצוויג:** שימו לב, גף האשראי שלנו יורד. זה דבר טוב. חבר'ה, נוסח... אני אדאג למה שבא לי. מי בעד? החלטה, פה אחד. הבא.
- החלטה:** מחליטים פה אחד לעדכן את מסגרות האשראי כדלהלן:
- בנק לאומי ישאר ללא שינוי ויעמוד 1.3 מיליון ₪, בנק אוצר החייל- מתבטל, על פי אישור הממונה האשראי בבנק מזרחי גדל ב-299 אלפ"ח ויעמוד על 2.274 מיליון ₪ הכל בכפוף לתנאי בנק מזרחי. סה"כ יעמדו**

מסגרות האשראי עד- 3.574 מיליון ₪.
 החלטה זו מייתרת את החלטת המועצה
 שאישרה את מסגרות האשראי בתחילת השנה.

4. תב"רים

- אודליה גוטל:** סעיף 4 – פתיחת תב"ר כיתת שמע על סך 30,000 ₪ בנופי החורש, תקציב: 100% משרד החינוך. אנחנו מבצעים התאמה אקוסטית עבור ילדה לקוית שמיעה בבית ספר נופי החורש. הצעת החלטה.
מי בעד? פה אחד. נקסט.
- שי רוזנצוויג:** החלטה: **מאשרים פה אחד לפתוח תב"ר כיתת שמע ע"ס 30,000 ₪.**
- משה אופיר:** תראה מה זה, קואליציה – אופוזיציה, כולם תומכים בד.
- אודליה גוטל:** אילן, אני אתן לך את הכבוד.
- אילן דולב:** אז אני אקרא. התב"ר הבא, הוא פארק עסקים באזור התעשייה,
- שי רוזנצוויג:** רגע, חבר'ה, התב"ר הבא חגיגי במיוחד. כן, משהו שלא שמעו פה הרבה זמן. דיברנו עליו בהנהלה, אני בטוח שהוא פתאום ידהים אותנו שוב מחדש כאן.
- משה אופיר:** מה זה?
- שי רוזנצוויג:** תקשיב, תהיה במתח.
- משה אופיר:** אני לא רוצה להיות במתח, יש לי את הכול, שרק חברי, רק המקורבים קיבלו.
- שי רוזנצוויג:** רק מי ש...
- משה אופיר:** אבל אודליה הבטיחה לי שבפעם הבאה גם אני אחשב מקורב.
- שי רוזנצוויג:** אני לא הייתי סומך עליה.

משה אופיר: איזה הצעות החלטה?

שי רוזנצוויג: פתיחת תב"ר, חבר, תתקדם.

אילן דולב: פתיחת תב"ר – פארק עסקים (אזור תעשייה) חדש אלפי מנשה בסך 38,890,823 ₪ (כולל מע"מ) המספר מדויק, קיבלנו את זה מתוך הרשאה של משרד החינוך, אתה יכול להעצים את הרגע,

שי רוזנצוויג: כמעט כ-39 מיליון ₪, בסדר? זה התב"ר, אנחנו מדברים על התב"ר הזה. משרד השיכון הוא מבעלי הקרקעות, את דמי הפיתוח של אזור התעשייה, או פארק העסקים החדש שלנו, מדובר בהיקף של 39 מיליון ₪, כספים שעברו, בסופו של יום, לחברה הכלכלית, אבל משרד השיכון לא מכיר בחברה הכלכלית כגוף שיכול להעביר אליו כספים.

כדי שאנחנו נוכל לרשום את הכספים האלה, כספי פיתוח, נכון בספרים, אנחנו צריכים לפתוח תב"ר. התב"ר אומר – הכנסות, קבלת כספים ממשרד השיכון של 39 מיליון ₪, הוצאות – העברת הכספים לחברה הכלכלית, בסך 39 מיליון ₪. מנגד, אנחנו אמורים לקבל על ה-39 מיליון ₪ האלה, כ-2% דמי ניהול, שהמועצה בעצם מתעסקת, גם עם העברת כספים, וגם עם הניהול על שאנחנו עושים בפארק העסקים.

יכול להיות שבהמשך שווה לשקול את הנושא של הגדלת האחוזים שיישארו במועצה, כחלק ממנועי הצמיחה. אבל זה צריך לעשות את זה בפורום אחר, פורום ועדת כספים, מול דירקטוריון החברה הכלכלית.

לגבי היזמים, שי, אתה רוצה לתת סטאטוס?

שי רוזנצוויג: קודם כל, היזמים עדיין לא אושרו, נשארו שניים, בימים האלה הם אמורים. זה היה עניין טכני, אמור להיסגר.

אילן דולב: הבנתי שגם בימים הקרובים, הולכת לצאת חוברת שיווק לשני המגרשים הגדולים, החוברת לקראת סיום,

שי רוזנצוויג: ישבנו לאחרונה עם לא מעט יזמים, יש התעניינות בסדר, תצא חוברת. אנחנו רוצים, אבל, לקבל את התב"ר שמשדר השיכון רוצה להעניק לנו. אנחנו נפתח את התב"ר, אם בעתיד נרצה להגדיל, אז נעשה את זה.

אורית שגיא: רגע, יש לי שאלה שנייה רגע, לפני שממשיכים. אם אני מבינה נכון, אנחנו מקבלים את הכסף, מעבירים לחברה הכלכלית, על מנת שהיא תשתמש בכסף הזה לפתח את הקרקעות? זה ה...? האם אנחנו יש לנו איזושהי הערכה לעלויות האמיתיות של תהליך הפיתוח הזה?

שי רוזנצוויג: זה אומדן, ההערכה הזאת, זה אומדן שאנחנו הגשנו, משה יחיאל הכין עבור משרד השיכון.

אורית שגיא: אוקיי, מה יקרה אם זה יעלה יותר?
אילן דולב: אין לי מושג, אני לא יודע לענות. יש לנו כתב כמויות מאוד מאוד מפורט בעניין הזה, וכתב הכמויות כולל בתוכו בצ"מ, נדמה לי של 15%.

שי רוזנצוויג: יש תב"ע שלפיה בונים, אוקיי? לקחו את הבניה המקסימאלית, של מימוש של 100% של התב"ע. יכול להיות שזה גם יהיה פחות. הכסף הזה נשאר בתב"ר, אנחנו... נראה לי השאיפה היא לנצל את ה-100% שלו. יש כתב כמויות מאוד מדויק, אפשר להגיד את זה על כל בניה, מה יעלה... זה התב"ר.

אורית שגיא: לא, השאלה בהסכם מול היזם, מה קורה? האם

אנחנו... יכולה להיות סיטואציה שנצטרך עוד כסף?

שי רוזנצוויג: כל עוד הוא עומד במסגרת התב"ע, ובבניה שלו הוא

פועל לפי התב"ע ומה שאנחנו מנחים אותו, אז הרף

המקסימאלי זה 40 מיליון ₪ האלה לפיתוח, בסדר?

אילן דולב: אנחנו, כמובן שנתקדם, הכול יהיה, 39 מיליון ₪ לא

הולכים ברגל, צריך לנהל אותם נכון. אנחנו עוד לא

שם, אנחנו עוד לא בשלב המכרזי. אני מניח, כמו

שעשיתי, ויש לי ניסיון ברשויות אחרות, ברגע

שאנחנו נראה שאנחנו באזור של חריגה מהתקציב,

אנחנו נצמצם בפיתוח. אנחנו לא נעשה את כל

הפיתוח שמתבקש, כי אנחנו לא חייבים. אנחנו

חייבים לעבוד בתקציב. ואספקת תשתיות סבירות

לאזור התעשייה.

כמובן שאם הפיתוח יעלה יותר, אנחנו נפנה למשרד

השיכון ונבקש החרגה, ונבקש תוספת תקציבית

ממשרד השיכון לפיתוח. אני לא יודע כמה נצליח,

אבל המשמעות של זה תהיה שאנחנו נפתח את אזור

התעשייה ברמה יותר נמוכה ממה שתכננו קודם,

בסדר?

שי רוזנצוויג: עכשיו, דמיינו שמשה יחיאל פה, ואני שואל אותו,

משה, מתי ה... והוא עונה לי – עוד ארבעה חודשים

ואני אומר לו – הלוואי, נחיה ונראה. אני מאוד

מקווה שבאמיתי, שאלתי אותו אחרי כל הצחוקים

וזה, מתי אתה חושב שיעלו לשטח? אמר שהוא

מקווה שעד פברואר – מרץ יעלו, זה מספיק זמן כדי

שנוכל לשכוח מזה ולשאול את זה עוד פעם, עד

שאנחנו דוחפים את הדבר הזה בכל הכוח. זו בשורה,

זה תב"ר טוב לאלפי מנשה, ורגע מכוון. כן?

משה אופיר: אני רציתי לתת הערה, שבהתחלה בהתחלה בהתחלה שכתנו, לא קשור.

שי רוזנצוויג: לנושא הזה?

משה אופיר: לא.

שי רוזנצוויג: אז רגע, רק בוא, מי בעד? חבר'ה, הצעת, מאשרים פה אחד לפתוח תב"ר פארק עסקים (אזור תעשייה) חדש אלפי מנשה בסך 38,890,823 ₪ (כולל מע"מ). פה אחד.

החלטה: **מאשרים פה אחד לפתוח תב"ר פארק עסקים (אזור תעשייה) חדש אלפי מנשה בסך 38,890,823 ₪ (כולל מע"מ)**

שי רוזנצוויג: אז מה ההערה?

משה אופיר: אני רציתי לתת הערה לגבי הבחירות.

שי רוזנצוויג: הבחירות?

משה אופיר: כן. אני אגיד גם מה הכוונה שלי.

שי רוזנצוויג: יום הבוחר, בסדר.

משה אופיר: יום הבוחר. אני ראיתי את העניין של תליית השלטים של המפלגות. שהודיעו לנו, אני חושב שאודליה הודיעה לנו, שאושר למפלגות לתלות שלטים בשטחים ציבוריים, מיום שישי, או יום חמישי, אני לא זוכר מתי זה היה.

עכשיו, אני אין לי שום התנגדות שיתלו שלטים בשטחים ציבוריים, למרות שאף פעם לא היה כזה דבר באלפי מנשה, פרט ליום הבחירות עצמו. אבל בואו נגיד, שיש מדיניות חדשה, עיני לא צרה בזה. אני שאלתי שאלה, האם הודיעו לכל נציגי הרשימות, כי אני ראיתי שלטים רק של מפלגה אחת.

אני שאלתי שאלה, האם ראו במדיניות החדשה שמותר לתלות בשטחים ציבוריים גם לפני הבחירות, שאמרתי – עיני לא צרה בזה, האם הודיעו לכל נציגי

הרשימות? ולא קיבלתי על זה תשובה, ואני רוצה להלין על זה. כי אם עושים את זה, אז לפחות תודיעו לכל נציגי הרשימות, זה לא יכול להיות.

שי רוזנצוויג: האמת שאתה יודע, לכל נציגי הרשימות, יש 30 רשימות, אתה יודע מי כל הנציגים?

משה אופיר: אני לא יודע אישית,

שי רוזנצוויג: מי שפנה אלינו, אני יודע שמי שפנה אלינו, וכולם...

משה אופיר: אני לא יודע 30, אבל אפשר לפרסם את זה במועצה, באתר המועצה, מהיום אפשר לפרסם, אם אתם לא מכירים... זה לא יכול להיות.

אודליה גוטל: מקבלת את ההערה.

משה אופיר: נציגי הרשימה ה-1, תני לי להשלים, נציגי רשימה אחת שמים, קובעים עובדות בשטח, ואחרי זה, הנהלה המועצה, אנחנו שם. אני, למשל, לא קיבלתי שום הודעה על זה.

אודליה גוטל: אוקיי. אז ראשית אני מקבלת את ההערה, אנחנו באמת אישרנו בעקבות פניות של כמה וכמה נציגים שפנו אלינו, אמרנו שאנחנו נאפשר, החל מסוף השבוע, טרום הבחירות. לחלוטין מקבלת, ובפעם הבאה אנחנו נוציא הודעה מסודרת,

משה אופיר: ומי שלא פנה, אז הוא לא יודע?

אודליה גוטל: ולכן אומרת – אתה צודק, מקבלת את ההערה.

שי רוזנצוויג: הפעם הבאה זה בעוד שלושה חודשים, אין שום בעיה.

משה אופיר: עוד שלושה חודשים הבחירות הבאות.

שי רוזנצוויג: אני אומר לך, בבחירות הבאות אנחנו נהיה פיקס.

אוקיי. סעיף מספר,

אודליה גוטל: עוד חגיגה מבחינתנו,

משה אופיר: דקסיה, יש לו כבר אשראי שם?

אודליה גוטל: לא.

- משה אופיר:** אין לו כבר אשראי. אז אני מאשר.
- אודליה גוטל:** חכה שאני אסיים.
- שי רוזנצוויג:** חבר'ה, עוד סעיף משמח. עוד מילה אחת, סעיף משמח, בסדר? משה,
- משה אופיר:** נו, דבר.
- שי רוזנצוויג:** אתה מסתובב עם הניילוניות, זה מטריד אותי, בסדר? בסוף זה יקרע, אני אתעצבן.
- משה אופיר:** דבר, דבר.
- שי רוזנצוויג:** אוקיי. הגדלת תקציב תב"ר לישמניה - בסך של 1,260,000 ₪. תקציב שהשגנו מהמשרדים, להמשך טיפול בבעיית הלישמניה,
- משה אופיר:** בוא תגיד מה הולכים לעשות?
- שי רוזנצוויג:** הולכים, יש תוכנית שהולכים להשתמש בכסף הזה, על מנת לגדר... עשינו בסיבוב הראשון, ריסקו פה סלעים, ריסקו הסלעים הוא לא כי אנחנו יודעים הכול, כי ראינו מה שעושים עמיתים, וכל הנושא הזה הוא חדש במדינת ישראל.
- אמרו, רסק את הסלעים במקומות המרביץ של שפני הסלע, לא יהיה להם איפה לחיות, הם יברחו חזרה למקום המחיה הטבעי שלהם, שטח.
- מה שקרה בפועל, זה שחלק מהם באמת,
- משה אופיר:** אחוז מסוים ברח לשטח, אחוז מסוים נכנס ליישוב.
- שי רוזנצוויג:** בדיוק.
- (מדברים ביחד)**
- שי רוזנצוויג:** מכל מקרה, השלב השני... את זה עשינו, עבד בחצי כוח. השלב השני היה לעשות עבודה שעשינו, עבודת שטח. לקחנו וחקרנו, את כל המקרים, על כל המקרים שהיו פה באלפי מנשה, ולא דווקא דיווחו עליהם. באמת, כאילו, התקציב שאתה מקבל, זה

פועל יוצא של כמה דיווחים יש. כמה שיותר דיווחים אמיתיים. אם תוכל להשיג את האישור ממשרד הבריאות, עשינו פה עבודת שטח יפה, יחד עם הווטרינרית, וגם אנחנו עזרנו לה, והצלחנו למצוא כזאת כמות, לאורך הזמן, שלא דווחה. ובסוף, הצלחנו להשיג תקציב שהבאנו פרויקטור, שאמר שהדבר הבא זה גידור של המקומות שבהם הוא רואה אותם כבעייתיים.

בסופו של דבר, אנחנו רוצים לגדר את כל היישוב בגדר, שהחלק התחתון שלה הוא מחשמל. מחשמל לא ברמה של להרוג, נותן זץ. אחד מגיע, מקבל את הזץ, חוזר אחורה לשטח, ואם הוא בא מבפנים, הוא יכול לצאת החוצה. בסדר? זה יכול להיעשות יחד עם פעולות שהן יהיו פנים יישוביות, לא נכנס כרגע, למה זה הפנים יישוביות, המבין – יבין. וזה התב"ר. זה, ככל שנקדים לאשר אותו,

כולו תב"ר חיצוני?	דליה לוי:
כולו תב"ר חיצוני, כן.	שי רוזנצוויג:
אוקיי.	דליה לוי:
בסדר?	שי רוזנצוויג:
לכמה מטרים זה יספיק לנו, התקציב?	משה אופיר:
אינני זוכר. אבל אני מציע,	שי רוזנצוויג:
לכל היישוב?	משה אופיר:
השאיפה שלנו, כן. השאיפה שלנו היא לכל היישוב.	שי רוזנצוויג:
מיליון ₪ יספיק לכל היישוב?	משה אופיר:
זה הכסף שקיבלנו, 1.2 מיליון ₪ שקיבלנו, אנחנו רוצים להתחיל. אני שואף להיות מספיק בהצעות מחיר ובזה, כדי לעשות את כל היישוב. האם אני אצליח? Do not know, אבל אני יודע שאני צריך	שי רוזנצוויג:

להתחיל את זה מחר, במקומות הבעייתיים.	
יש מישהו שעשה את זה? את הגדר?	משה אופיר:
כן.	אודליה גוטל:
כן? איפה?	משה אופיר:
לא זוכרת להגיד לך.	אודליה גוטל:
הצליח להם?	משה אופיר:
כן.	אודליה גוטל:
אנחנו לא שפני ניסיונות פה.	משה אופיר:
שמע, זה התב"ר הבא. יכול להיות שבעוד שנה ניפגש בתב"ר הבא, ויהיו שם דברים אחרים, ביולוגיים, God Knows, אבל התחלנו עם הפירוק. זה כרגע מה שעושים. אז תקציב משרד החקלאות, ויתרת השתתפות המועצה, תבוא מתקציבים אחרים, שוטפים של המועצה, וללא הגדלת הוצאות המועצה.	שי רוזנצוויג:
לא הבנתי, מה זאת אומרת?	דליה לוי:
עוד פעם, יתרת השתתפות המועצה, תבוא מתקציבים אחרים, שוטפים, של המועצה, וללא הגדלת הוצאות המועצה.	שי רוזנצוויג:
אבל דיברנו על זה שכרגע המימוש הוא אך ורק מ...	דליה לוי:
התב"ר שאנחנו פותחים כרגע, הוא 1,260,000.	שי רוזנצוויג:
שהמקור שלו, כולו, ממשרד החקלאות?	דליה לוי:
כן. בסדר? אם נרצה להגדיל אותו בעתיד, אנחנו נבוא לפה, נתכנס פה שוב, נגיד למה, מאיפה וכמה.	שי רוזנצוויג:
אוקיי.	דליה לוי:
מה זה יתרת השתתפות המועצה? סליחה. יש השתתפות מועצה, או אין השתתפות מועצה?	משה אופיר:
בתב"ר הזה לא.	שי רוזנצוויג:
כרגע אנחנו פותחים תב"ר של 1.26...	אודליה גוטל:
אז המשפט הזה לא צריך להופיע.	אורית שגיא:

- משה אופיר:** מה זה ההחלטה הזאת? ההחלטה הזאת לא ברורה.
- אילן דולב:** מאשרים פה אחד להגדיל את תב"ר לישמניה...
- משה אופיר:** מתקציב משרד החקלאות.
- אילן דולב:** מתקציב משרד החקלאות.
- אורית שגיא:** אבל זהו, בזה צריך לסיים את ההחלטה.
- שי רוזנצוויג:** טוב, חבר'ה. מה אנחנו מסבכים? 1.260 מיליון ₪ מאה אחוז משרד החקלאות.
- החלטה:** **מאשרים פה אחד להגדיל את תב"ר לישמניה- בסך של 1,260,000 ₪.**
- משה אופיר:** שכולו מתקציב משרד החקלאות.
- שי רוזנצוויג:** נכון, שכולו מתקציב משרד החקלאות.
- משה אופיר:** בסדר. מה שכתוב פה זה לא מדויק.
- שי רוזנצוויג:** אוקיי, סעיף 5.
- אורית שגיא:** מה זה להגדיל? זה לא תב"ר, זה כאילו מתווסף לתב"ר הקודם?
- שי רוזנצוויג:** כן.
- אורית שגיא:** יש יתרת תקציב מהפעם הקודמת?
- אודליה גוטל:** תהיה שם עוד מעט, אבל הם כבר מתוכננים לפעילות פנים יישובית.
- אורית שגיא:** אז כמה אנחנו מקבלים בפעימה הזאת?
- שי רוזנצוויג:** 1,260,000 ₪.
- אילן דולב:** להגדיל ב...
- אורית שגיא:** הנוסח היה להגדיל ל... על כן שאלתי מה יש שם.
- שי רוזנצוויג:** כלום, יש שם כמה עשרות אלפי שקלים.
- אורית שגיא:** בסדר גמור.

5. פתיחת חשבון בנק מוניציפאל (בדקסיה) עם שיעבוד הכנסות כולל מים וביוב ל 99 שנים, ללא מסגרות אשראי.

שי רוזנצוויג: נקסט, סעיף 5 - פתיחת חשבון בנק מוניציפאל (בבנק דקסיה). שלך.

אילן דולב: כמו שאמרתי קודם, המועצה הפסיקה לעבוד עם בנק אוצר החייל, בעקבות סגירת מסגרות החח"ד שם. אנחנו נזקקים לפתוח חשבון בנק בבנק דקסיה, על מנת לשפר את יכולת המיקוח שלנו מול הבנקים. לצורך כך, מכיוון שאת ההחלטה שלכם כמועצה, לפתוח חשבון עו"ש ללא מסגרות חח"ד,

שי רוזנצוויג: אין לדבר הזה מסגרות, אתה לא יכול לקחת עכשיו כסף ב...?

אילן דולב: ממש לא, אין מסגרות בחשבון הזה, זה חשבון עו"ש ללא מסגרות.

שי רוזנצוויג: אז מה אתה רוצה לעשות איתו?

אילן דולב: אני רוצה לאפשר,

שי רוזנצוויג: אני שואל כי חלק מהאנשים לא יודעים. בישיבת הנהלה, בסדר? זה שאלות ש...

אילן דולב: אין אפשרות להיכנס למינוס.

משה אופיר: אז אני לא מבין מה המהות של החשבון הזה?

אילן דולב: המהות של החשבון הזה, לאפשר לנו כושר מיקוח מול הבנקים. אני אגיד לך, אנחנו רוצים הרי, ביקשנו למחזר הלוואות. בנקים בגלל תוכנית ההבראה, חלק מהבנקים לא מעוניינים להגדיל את מחזור ההלוואות שקיימות, או למחזר אותן. בנק דקסיה כן מעוניין, בהחלט מעוניין. יכול להיות שמה שאני אעשה בהמשך, אני אעביר פעילות, אמרתי את זה גם קודם, יכול להיות שנעביר מסגרות בין הבנקים השונים. נכון להיום, אני לא מגדיל את מסגרות, בכל מקרה, לא נגדיל את מסגרות האשראי. אנחנו ננייד אותן. אנחנו צריכים לעשות רגע שני שלבים.

(מדברים ביחד)

אילן דולב: אני עושה את זה בשני שלבים. שלב ראשון אני פותח חשבון,

אלי כהן: זה מה שלא ברור, למה?

שי רוזנצוויג: הוא רוצה,

אילן דולב: כדי לאפשר לי כוח מיקוח. מחר בנק מזרחי אומר לי

– תקשיב אילן, אין לך, אני לא רוצה לתת לך

הלוואות. אני אומר לו – סבבה, יש לי אפשרות מבנק

דקסיה, אני אעביר אליו את המסגרת. התהליך לוקח

זמן, לפתוח חשבון בנק בערך שלושה שבועות.

אני לא יכול, אני צריך...

שי רוזנצוויג: אני רוצה להגיד להם – מחר אני מעביר. ברמה

הזאת.

אילן דולב: אני סגרתי חשבון בנק אחד, אני הולך לפתוח חשבון

בנק אחר. בנק אוצר החייל סיימתי לעבוד איתו,

בהמשך אני רוצה לעבוד עם בנק דקסיה, ואני רוצה

להתחיל להיות ערוך לזה. אתם לא רוצים לאשר? אל

תאשרו, ואז ברגע שאני אגיע לקטע של ההלוואה,

נחכה שלושה חודשים,

אורית שגיא: אילן, אנחנו שואלים שאלות,

אילן דולב: אז אני נותן הסבר. אני אומר – אני רוצה להיות

ערוך לעניין הזה. אם אתם לא מאפשרים לי את

הגמישות, לא צריך.

אורית שגיא: השאלה, האם אתה תחליף בנק בבנק, או תפצל

פעילות, בסדר?

אילן דולב: יכול להיות גם וגם, תלוי. אני רוצה לאפשר לי כוח

מיקוח מול הבנקים. נכון להיום הבנקים

אורית שגיא: אין לי איזו התנגדות עקרונית לעניין, פשוט נראה לי

מיותר.

- שלומית ארצי:**
אילן דולב:
 כשאתה מחזיק חשבון בנק, יש לך עמלות.
 מאוד מינימאליות, 50 ₪ לחודש. סגרתי בבנק אוצר
 החייל 150 ₪ לחודש. העמלות הן זניחות, באמת.
 העמלות הן ממש זניחות. אם אתם לא מעוניינים,
 אני גם זורם, אני לא...
שי רוזנצוויג:
 חבר'ה, הצעת החלטה – מאשרים פה אחד לפתוח
 חשבון בנק מוניציפאל, אוקיי? ככה נקרא דקסיה.
 הם נקראים מוניציפאל, עם שיעבוד הכנסות כולל
 מים וביוב ל 99 שנים. מי בעד? פה אחד.
אורית שגיא:
שי רוזנצוויג:
 אתה צריך להוסיף שזה ללא מסגרות אשראי.
 אמרנו את זה לפרוטוקול, ללא מסגרות אשראי, מי
 בעד? פה אחד.
משה אופיר:
שי רוזנצוויג:
 על פי טפסי הבנק.
 די כבר לעצבן. מי בעד לאשר בנק מוניציפאל ל-99
 שנים ללא אשראי ועל פי?
משה אופיר:
שי רוזנצוויג:
 טפסי הבנק.
 טפסי הבנק, מי בעד? פה אחד. אוקיי? יש עוד מישהו
 שרוצה?
החלטה:
מאשרים פה אחד לפתוח חשבון בנק מוניציפאל
(בדקסיה) עם שיעבוד הכנסות כולל מים וביוב
ל 99 שנים, ללא מסגרות אשראי ועפ"י טפסי
הבנק.

6.	אישור מורשת חתימה בנופי החורש של הגב' דבורה ענבי.
----	--

- שי רוזנצוויג:**
 הלאה, סעיף 6 - 1. אישור מורשת חתימה בנופי
 החורש של הגב' דבורה ענבי. מנהלת חדשה, עוד
 הזדמנות טובה לאחל לה בהצלחה. אנחנו מבקשים
 לאשר את הגב' דבורה ענבי כמורשת חתימה בנופי

החורש מתוקף תפקידה כמנהלת בית הספר. הצעת החלטה: מאשרים פה אחד את הגב' דבורה ענבי כמורשית חתימה בנופי החורש. מי בעד? פה אחד.

החלטה: **מאשרים פה אחד את הגב' דבורה ענבי כמורשית חתימה בנופי החורש.**

שי רוזנצוויג: יש עוד משהו?
שלומית ארצי: אני רוצה לשאול, מתי נקבל פרוטוקולים?
אורית שגיא: כבר מלא ישיבות לא קיבלנו.
שלומית ארצי: 8,9,10 ישלחו אליכם היום, והשאר בהמשך.
שי רוזנצוויג: לעבור עליהם ולתרגם אותם, אנחנו לא עושים, כי זה חוסך כסף, אבל פרוטוקולים. עוד מישהו? תודה רבה, אפשר לסגור, שיהיה ערב נעים לכולם.

אודליה גוטל

מנכ"לית המועצה

שי רוזנצוויג

ראש המועצה
